HERÄÄ SUOMI

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

Torstaina helmikuun 15 pnä | PÄÄTOIMITTAJA ARVI KALSTA | 2:nen vuosikerta ■ 1934 No 7

Numerot puhuvat — mutta mitä ne puhuvatkaan?

Päivälehtiemme antamien tietojen mukaan oli talletuspankkiemme:

	Lainanauto mmk.	Lainanotto mmk.	Lainanannon enemm.
31. 1. 1933	8.233,3	7.331,6	901,7
31. 1. 1934	7.671,3	7.586,9	174,4
	—472,0	+ 255,3	

Näistä numeroista vedetään nyt se päätös, että »tilanne on parantunut«. Nähtävästi sentähden, että »lainanannon enemmyys» on vähentynyt. Mutta tosiasioiksi jääpi, että pankit ovat k.o. vuoden kuluessa saaneet talouselämältä 255,3 mmk. enemmän, mutta asettaneet talouselämän käytettäväksi 472,0 mmk. vähemmän. Toisin sanoen, talouselämän kiertokulku — elimistöstä on siirtynyt pankkien haltuun yhteensä 727,3 mmk. — t.s. liikelämän **lamaannus** on kasvanut yli 700-lla mmk. Ja tämä sitten kutsutaan »taloudellisen tilanteen parantumiseksi.»!

Marxin taika.

Arki-ihmisen mietteitä.

III.

Luonto on jättänyt ihmiselle perinnöksi kilpailun elinehdoista. Ihmisen leipätyö ei ole ainoastaan raatamista päivästä päivään, vaan samalla myös pyrkimystä parempaan toimeentuloon. Hyviä leipäpuita on kuitenkin harvassa ja siksi ne ovat kilvoittelun takana. Voittoon auttaa, paitsi taito, useimmien myös hyvä onni. On senvuoksi oikein verrata elämää arpapeliin; parempi vertaus olisi kuitenkin puhua »elämän korttipelistä«. Tavalliseen korttipeliin verrattuna on elämän korttipelissä eräs suuri epäkohta, nimittäin se, että kun peli on pelattu ja voitot maksettu, niin **kortteja ei sekoiteta,** vaan kukin saa pelata entisillä korteillaan uuden pelin. Seurauksena on, että ne, joilla on ennestään hyvät kortit, saavat niitä yhä lisää toisten saadessa kaikki »hanttilehdet». Lopulta hyvien korttien haltijan ei tarvitse edes pelata, hän voittaa pelin vain näyttämällä korttinsa. Tästä huolimatta **on kaikkien pysyttävä koko ajan pelaamassa** ja pelaamassa vielä samoilla korteilla, sillä uutta korttipakkaa ei peliin anneta.

Eipä ole näin ollen ihmettelemistä siinä, että elämän korttipeli synnyttää huonompiosaisen mielessä **katkeruuden.** Sitä **ei synnytä siis häviäminen sinänsä,** vaan se, että voittajalla on mahdollisuus voittaa seuraavissa peleissä **yhä helpommalla** tilanteen käydessä hävinneelle sitä mukaa toivottomammaksi.

*

Jonkun ihmisen osalta on yksinkertainen taloudellinen kiertokulku sellainen, että hän valmistaa tavaran, myy sen ja saamallaan rahalla ostaa sellaista tavaraa, jota hän voi käyttää omiin tarpeisiinsa. Mutta kiertokulku voi tapahtua toisinkin, nimittäin siten, että ihminen omistamallaan rahalla ostaa tavaraa ja myy sen sitten. Jotta tässä kiertokulussa olisi jotain järkeä, niin täytyy myytäessä saadun rahamäärän olla suuremman kuin ostaessa menetetyn. Tällaisen kiertokulun **tietoinen** ylläpitäjä on n.s. kapitalisti. Teollisuudenharjoittaja, teollisuuskapitalisti, ostaa rahallaan sellaista tavaraa, jonka arvo sitä käytettäessä lisääntyy. Tällainen tavara on **ihmisen työkyky,** sillä se voi tuottaa enemmän kuin sen ylläpitoon kuuluu.

Työkyky tarvitsee säilyäkseen erään vissin pienimmän määrän elintarpeita. Tähän elintarvemäärään lasketaan kuuluvaksi, paitsi ruokaa, vaatteita ja asuntoa, myös työntekijän perheen elatus, jotta työkyky jatkuisi samoissa ihmispolvissa. Työntekijän palkka koetetaan painaa niin pieneksi, että se vastaa tätä pienintä mahdollista elintarpeiden määrää. Koska työmäärää ei vastaavasti tahdota pienentää, niin joutuu työntekijä tuottamaan enemmän, kuin mikä vastaa hänen palkkaansa. Ilmaiseksi tehdyn työnosan arvo on n.s. **lisäarvo.** Teollisuuskapitalistin pyrkimyksenä on siis koettaa saada mahdollisimman suuri lisäarvo, ja tekee hän sen käyttämällä keinoina työpäivän pidentämistä ja tuotantovoiman suurentamista. Tuotantovoimaa hän voi suurentaa m.m. järjestämällä työnjaon, jolloin hän itsekin tulee tärkeäksi henkilöksi johtajana, ja ottamalla käytäntöön koneet.

Uudet koneet aikaansaavat aina työttömiä. Työttömyyttä syntyy myös siten, että eri kapitalistit **kilpailevat keskenään** ja heikommat sortuvat työntekijöineen. Panemalla myös lisäarvosta saamansa rahat kiertokulkuun kapitalistit yhä pai-

(Jatk. siv. 3.)

Lailisuuden ritarit.

Suomessa nykyään tavallisin poliittinen iskusana on "laillisuus". Tätä ylvästä sanaa viljelevät nykyisen systeemin kannattajat myöhään ja varhain. Vieläpä selaisetkin, joilla ei siihen olisi mitään oikeutta. Tarkastamme hieman, mitä "Kansan Lehti" kirjoittaa huhtikuun 10. pnä v. 1917.

"Vallankumouksen tapahduttua Venäjällä ja sen yhteydessä sortojärjestelmän kukistuttua myöskin Suomessa palautettiin n.s. "lailliset olot", joista Suomen porvaristo kovasti tykkää. Nähtiinhän tuon vallankumoustoiminnan yhteydessä sitten sekin ihme, että Suomen porvaristo esiintyi vallankumouksellisena. Mutta sen vallankomuksellisuus oli kuitenkin perin rajoitettu ja tarkoitusperät toiset kuin työväestöllä. Rikkaat pyrkivät kumouksen avulla hankkimaan itselleen entistä parempia riistolaitumia, kun taas työväestö haluaa saada parempia palkkoja, lyhempiä työpäiviä, vaikutusvaltaa kunnan asioissa j.n.e.

Nämä omistavien luokkien ja työväestön tarkoitusperät ovat vallan vastahakoiset. Työväestö ei suinkaan ikinä ryhdy kumoustoimintaan minkään poroporvarillisen laillisuuden puolesta, vaan sitä vastaan, eli oikeuden puolesta laillisuutta vastaan, laillista vääryyttä vastaan. Olisi hauska nähdä todisteltavan, mitä etuja työväki sai vallankumouksesta, jos se tyytyy ainoastaan palauttamaan lailliset olot. Silloin se ei saa niin yhtikäs mitään. Kokoontumis- ja lausuntovapauden, sanotaan ehkä. Niin kyllä, mutta jos kaikki valta lujan laillisuuden perustella jätetään porvariston käsiin, antavat ne kyllä kokoontua ja huutaa, välittämättä siitä vähääkään, kun heidän valta-asemaansa ei vain kourin kajota.

Porvarilliset sanomalehdet ovatkin jo ryhtyneet hämmästyttävän voimaperäiseen toimintaan työväestön muka "vallattomuutta" vastaan. Jos työväestö jossakin tahtoo käytettävissään olevilla keinoilla poistaa esim. jonkun vastenmielisimmän porvariston kätyrin, ei tuon toiminnan vastustajat tahdo löytää riittävän voimakkaita sanoja sitä tuomitakseen. Näiden virkanyrkkien suojelijat eivät lainkaan huomaa, että työväestöllä ei ole mitään laillisia keinoja käytettävänään, sillä sen toiminta on vallankumouksen tapahduttuakin porvarien kunnioittamien lakien piirittämä niin, että niitä täytyy rikkoa joka askeleella. Ja sitäpaitsi onhan porvariston mielestä kaikki työväestön toiminta laitonta. Onhan ollut vähällä, ettei eduskunnan nykyistä sosialistista enemmistöä ole sanottu laittomaksi, sitä on ilmeisesti tarkoitettu, kun on vaadittu uusia vaaleja sen perusteella, että ei ole oikein eikä porvarillisessa yhteiskunnassa vallitsevien olosuhteiden ja kaikkiein vähimmän sen etujen mukaista, että eduskunta on sellainen kuin se on.

(Jatk. siv. 4.)

Sosialidemokraattien toivomusalote korkokannan alentamiseksi

ON YRITYS PETTÄÄ TYÖMIESTÄ JA MIELISTELLÄ RAHAVALTAA.

Olemme useasti olleet tilaisuudessa toteamaan, että meidän sosialidemokraattimme pettävät kansaa, omia äänestäjiään. Nyt on taas tuore esimerkki siitä. Sosialidemokraattinen eduskuntaryhmä on jättänyt eduskunnalle alotteen toimenpiteistä korkokannan alentamiseksi. Asiasta Suomen Sosialidemokraatti kirjoittaa loistavin otsikoin, joissa lyödään kovaa rumpua. Paitsi koron alentamista ja korko-orjuuden lopettamista sanotaan eduskunta-alotteen tietävän myöskin pankkitoiminnan ankaraa valvontaa, pankkien luottotappioiden siirtämistä osakkaiden ja vararahastojen kannettavaksi eikä lainanottajien.

Toivomusalotteen perusteluissa Sosialidemokraatin mukaan kuvataan melkein kauttaaltaan aivan oikein pankkien nykyistä politiikkaa, joka on vienyt talouselämän monessa suhteessa suorastaan umpikujaan ja sekoittanut koko talouselämän kulun.

On mielenkiintoista todeta, että sosialidemokraatit edes alotteen perusteluissa tosin vasta ensimmäisen kerran käyvät käsiksi pahan alkujuureen. Perusteluissa esitetään, miten korkea korko esim. maataloudessa ylittää sen kannattavaisuuden, miten se rasittaa teollisuus- ja liikeyrityksiä, on esteenä tavaran hintojen alenemiselle, työpalkkojen nousulle, vuokratason alentamiselle j.n.e. Epähuomiossa lienee jäänyt mainitsematta, että nykyinen rahatalouspolitiikka on suurimpana syynä *työttömyyteen.* Sitten esityksessä selostetaan pankkien korkoeron ja hoitokustannuksien suuruutta sekä että luottotappiot muodostavat kolmannen osan korkoerosta.

Kuten jo edellä mainitsimme, on perustelu melko oikeaan osuva, mutta sen jälkeen tulee pommi, itse esitys, jossa pyydetään eduskuntaa kehoittamaan hallitusta

1) antamaan valtiovarainministeriön ja pankkitarkastusviraston tehtäväksi kaikella ankaruudella valvoa, että Pankkilain 9. §:n 8. kohdassa ja Pankkitarkastuslain 5. §:n 2. kohdassa annettuja määräyksiä noudatetaan ja että pankit niin ollen velvoitetaan tilinpäätöksessään ottamaan huomioon varmuudella odotettavat tappiotkin, jolloin tarpeen vaatiessa tilinpäätös on saatettava kestäväksi käyttämällä tappioiden poistamiseen pankin osakepääomaa ja vararahastoja;

2) antamaan eduskunnalle esityksen erikoisen korkolautakunnan perustami-

(Jatk. siv. 2.)

Uuden aikakauden enteitä.

1. **Maailmansota.**
2. **Venäjän vallankumous.**
3. **Turkin valtiollisen elämän uudistus.**
4. **Italian fascismi.**
5. **Saksan natsismi.**
6. **Rooseveltin valtiososialismi.**
7. **Liettua omaksunut fascismin.**
8. **Danzig omaksunut natsismin.**
9. **Rintamamiesten voitto Virossa.**
10. **Espanjan vallankumous.**
11. **Japanin voittokulku.**
12. **Lontoon talouskonferenssin romahdus.**
13. **Staviskyn huijausjuttu.**
14. **Dollfussin diktatuurin kuolemankamppailu.**
15. **Taloudellinen maailmanpula.**
16. **Kuban levottomuudet.**
17. **Puserojärjestöt Saksassa, Italiassa, Englannissa, Yhdysvalloissa, Ranskassa, Hollannissa, Belgiassa, Sveitsissä, Ruotsissa, Tanskassa, Norjassa, Suomessa, Virossa, Latviassa, Liettuassa, Puolassa, Bulgariassa, Irakissa, Palestinassa, Espanjassa, Etelä-Amerikassa, Kanadassa, Japanissa . . .**
18. **Törvandin huijausjuttu Virossa.**
19. **Kansainliiton arvovallan häviä.**
20. **Parisin, Marseillen y.m. levottomuudet.**
21. **Kultakannasta luopuminen.**
22. **Auton ja lentokoneen sekä radion kehitys.**

Tarvitaanko vielä todistuksia siitä, että **uusi aika** on tulossa?

Ei ole enään kysymys siitä, tuleeko uusi aika, vai eikö. **Se tulee.** Se on jo syntynyt ja se valloittaa **kaikkia maita.**

Kysymys on **ainoastaan** siitä, kuinka me pystymme siihen mukautumaan.

Suurin osa niistä, jotka hyötyvät vanhasta järjestelmästä, taistelevat kehitystä vastaan. Suurin osa niistä, joiden toimeentulo on nyt vaikea, taistelevat kehityksen puolesta.

Voittamaan tulevat tietysti ne, jotka taistelevat kehityksen puolesta.

Voiton jälkeen seuraa luonnon pakosta **tilinteko.** Kuta raskaampia uhria on vaatinut voiton saavuttaminen, sitä raskaammaksi muodostuu tilinteko. Sitä voidaan lieventää ainoastaan mukautumalla kehityksen voittokulkuun.

Uuden suunnan periaatteisiin ei kuulu kosto. Se harrastaa rauhaa ja työtä. Mutta jos köyhät kärsivät liian paljon ennenkuin heille koittaa uusi päivä, niin voi tapahtua, ettei heidän katkeruutensa ole parhaimmallakaan tahdolla hillittävissä. Venäjä on tässä suhteessa varoittava esimerkki. Vanhan järjestelmän valtiaat **eivät missään tapauksessa** voi enään pelastaa valtaansa, joka on tuomittu häviämään. Mutta heistä riippuu jossain määrin, muodostuuko uusi aika siunaukselliseksi vai hirvittäväksi.

Muodostuuko tulevaisuutemme padonmurroksi vai vesivoimalaitoksen rakentamiseksi — siinä kysymys. Niitä, jotka vielä luulevat vanhan järjestelmän säilyvän, ei kannata edes ottaa vakavalta kannalta. Edessämme on joko bolshevismi, vallankumouksen kautta — taikka kansallissosialismi, rakentavan kasvatustyön kautta.

Uuden suunnan suurien johtomiesten ennustukset ovat aina osoittautuneet kummastuttavan oikeaan osuviksi. Pari vuotta sitten ennusti Mussolini, että kymmneen vuoden kuluessa uusi suunta valloittaa koko Euroopan. Huolehtikoot vanhankin järjestelmän vielä vastuussa olevat miehet siitä, että maamme tie uuteen elämään muodostuisi mahdollisimman rauhaisaksi ja helpoksi, luopumalla turhasta vastarinnasta. Näin he parhaiten täyttävät velvollisuutensa isänmaata kohtaan.

Puseromiehen silmänisku.

K.O.P. ei suinkaan merkitse »korjaa osinkosi pois», vaan Kansallis Osake Pankki. Ja tällä laitoksella oli lauantaina t.k. 10 p:nä suuret niinkutsutut »karonkat» Helsingin Hotelli Kämp'issä, joihin johtokunta oli kutsunut suurimman osan henkilökunnastaan, eli yhteensä 180 henkilöä. Kerrotaan, että näihin »teurastusjuhliin» olikin saapunut 184 henkilöä, mutta ei kerrota, josko ne neljä ylimääräistä edustivat Pankkitarkastusvirastoa tahi niitä maanviljelijöitä, jotka nykyään *rohkeasti, reippain* askelin, ja *viisastuneina* astelevat maamme maanteitä.

Joka tapauksessa kekkerit onnistuivat aivan erinomaisesti, ja innostus oli melkein yhtä korkealla kuin korkokanta. Siellä pidettiin loistavia puheita, joissa henkilökunnan edustajat, kyyneleet silmissä, korostivat sitä mainiota yhteisymmärtämystä, joka aina on vallinnut heidän ja korkean johtokunnan välillä. Johtokuntalaiset kiittivät, itkivät takaisin, ja kaikki oli oikein! — Halleluja. Ja kun sitten pikkutunnit, pikkuhuoneet ja samppanja tekivät vaikutuksensa, niin viisaus sai väistyä rohkeuden tieltä. Ja silloin nuoret pankkineitoset hallitsivat tilannetta ja — KOP:tä!

Voisin jatkaa kertomustani vieläkin, mutta tässä kai jo lienee todistavan tarpeeksi. Kenellä on juhlimisen halua ja varaa, hän juhlikoon. Siitä ei ole mitään sanottavaa. Ja jos »työttömät» kuponkileikkaajat tahtovat juottaa samppanjaa niille, jotka työllään ovat olleet osallisia tuottamaan heille pyöreitä summia, — niin kiinni veti minun puolestani. Mutta se on häpeällistä, että pankki tällä hetkellä, jolloin rahalaitosten politiikka on ajanut tuhansia ihmisiä nälkään, hätään, työttömyyteen ja itsemurhaankin, viettää komeita pitoja. Kyllä ne farisealaiset kaunopuheet muuttuisivat, jos kutsuisivat "uhrinsa" yksinkertaiselle aterialle, — vaikka ilman kuohuvaa samppanjaakin. Silloin saisimme kerran kuulla suorat sanat siitä hyvästä yhteistoiminnasta.

Tietysti tuollainen menettelytapa todistaa suurta »arvovaltaisuutta». Katsokoon järjestelmän kannattajat ylös siihen, niinkuin juutalaiset ennenmuinoin kultaiseen vasikkaan, — minä puolestani tunnustan heikkouteni, — ja sylkäsen pitkän kaaren!

Joku muuten kuiskasi minun korvaani, — hyvin hiljaa, oikein suurella H:lla, — että IKL taistelee rahamahtia vastaan. Ja kaiketi niin on. Kummallista on vaan, että rahamahdin meikäläiset edustajat, juuri nuo pankkilaitokset, ovat täynnä IKL:läisiä. Näyttää melkein siltä kuin olisi hyvää yhteistoimintaa syntynyt erään liikkeen johdon ja rahavallan johtokunnan välillä.

Ja se vekseli varmasti vielä joutuu kansan ja rivimiehen maksettavaksi.

Kansalainen O'ot Petetty!

VIIKON UUTISIA

Ylläolevalla otsikolla tulee »Herää Suomi» joka numerossaan julkaisemaan lyhyen yhteenvedon viikon tärkeimmistä tapahtumista kotimaassa ja ulkomailla. Leikkaamalla ja säilyttämällä ne, voi lukija vuoden loppuun mennessä muodostaa itselleen hyvän hakemiston, joka antaa hänelle suppean yleiskuvan yleisten asioiden kulusta koko vuoden aikana.

9. 2. Kansallisosakepankin nettovoitto vuodelta 1933 on 28,1 mmk. Poistot olivat 20,4 mmk.

*

10. 2. Suunnitellaan uutta yleisradioyhtiötä, jossa valtiolla olisi osakkeiden enemmistö ja valtioneuvosto nimittäisi 2/3 hallintoneuvostosta. Kaikki maamme yleisradioasemat siirrettäneen uuden yhtiön haltuun.

*

10. 2. Professori A. Lehtonen on nimitetty Tampereen hiippakunnan piispaksi.

*

11. 2. Tammikuun kauppabilanssi päättyi 1,5 mmk. tuontienemmyyteen.

*

11. 2. Maaliskuun 1. p:stä alkaen vaadittaneen lisenssejä munien tuontia varten Ruotsiin.

*

12. 2. Suomen upseeriliitto on päättänyt ehdottaa, että upseerit, jotka ovat tehneet itsensä syypäiksi vakoiluun, tuomittaisiin ehdottomasti kuolemaan.

*

13. 1. Eduskunnalle on jätetty 161 alotetta.

*

13. 1. Turun hovioikeus on päättänyt että vakoilujutun käsittely on käsiteltävä salaisena asiana.

*

14. 2. Eduskunta on kahteen otteeseen keskustellut Mäntsälän-jutusta. Äänestys siirtyi perjantai-istuntoon.

*

14. 2. Suomen ulkoministeri lähtee 26. 2. vierailulle Ruotsiin. Tämän jälkeen saapunee Ruotsin ulkoministeri vierailulle Suomeen.

*

14. 1. Maatalous-Osakepankin bruttovoitto vuodelta 1933 on 1,6 mmk. Poistot ovat 47,3 mmk. — Paljonko on tällöin nettovoitto?

*

14. 1. Savo-Karjalan Osake-Pankin bruttovoitto vuodelta 1933 on 1,91 mmk, Poistoja on 4 mmk.

卐

9. 2. Senoux'i hallitus Espanjassa on saanut luottamuslauseen. Mutta sosialistit uhkaavat kapinalla.

*

10. 2. Moskovassa on pidetty suuri paraadi, jossa m.m. 600 tankkia otti osaa.

*

11. 2. Virossa pohditaan taas baltilaisen blokin muodostamista.

*

11. 2. Tshekkoslovakiassa suunnitellaan rahan arvon kulta-arvon alentamista.

*

11. 2. Yhdysvalloissa siirretään postilentoliikenne sotilaslentokoneiden hoidettavaksi.

*

13. 1. Yhdysvalloissa on perustettu erikoinen osakeyhtiö Neuvostolan kauppaa

Yksityisyritteliäisyys

Nykyään talouselämässä vallitseva vapaa kilpailu on vienyt siihen, että jokainen koettaa etuilla mahdollisimman paljon ajattelematta ollenkaan sitä, tapahtuuko se jonkun toisen tai koko kansakunnan kustannuksella. Me olemme valmiit ruinoimaan toisen, kunhan itse pääsemme eteenpäin. Nykyajan kunnialle sopii mainiosti Antti Chydeniuksen sanoja käyttääksemme kasvaa vaikkapa rehevimminkin lähimmäisen tuhassa. Näin on syntynyt kaikkien sota kaikkia vastaan.

Löytää totuus tässä tilassa on mahdottomuus. Silloin kun menestyminen talouselämässä tapahtuu pääasiassa toisten kustannuksella, kun ollaan valmiit unohtamaan inhimillisyyskäsitteet, silloin on yksityisyritteliäisyydellä vaikea löytää oikea tie, jolla se kokonaisuuden hyväksi voisi menestyä, ei luottaen jonkun toisen toimintamuodon heikkouksiin ja rakentaa niille, vaan ainoastaan omiin terveisiin voimiinsa ja niitten tuomaan elämisen oikeutukseen.

Yritteliäisyys talouselämässä on kaikki kaikessa, se on bensiini talouselämän moottorissa. Tämän pitäisi olla ilman muita selviön. Mutta kuitenkin tässäkin selvässä asiassa on menty liiallisuuksiin. Toiset, kuten yllä jo on viitattu, antavat vapaalle yritteliäisyydelle liian suuren vallan, se muodostuu suorastaan valtatekijäksi, se saa elämöidä kokonaisuuden kustannuksella, toiset taas kieltävät sen melkein kokonaan, koettaen rajoittaa sen toiminnan jonkunlaiseen pakkopaitaan.

Yritteliäisyys esiintyy, on tekijänä, kannustimena kaikkinaisilla elämän aloilla, mutta erikoisesti sen vaikutus tuntuu itsenäisen liiketoiminnan harjoittamisessa. Yksityinen yritteliäisyys täydellisessä vapaudessaan ilman mitään ohjailua on tuonut esille siihen kasvannaisena liittyneet heikkoudet:

A. keskinäisen väärän kilpailun,
B. ulkoisten voimien alaisuuden,
C. lukemattomat liitot ja yhdistykset.

Yritteliäisyys, kannustimena elämässä eteen päin pyrittäessä on ensiarvoinen tekijä, mutta kun se on saanut vapaasti kehittyä inhimillisten huonojen ominaisuuksien varassa, niin on se johtanut nykyaikaiseen väärään keskinäiseen kilvoitteluun, jonka seurauksia me nyt saamme karvaudella kärsiä. Omaisuuksien, luovan työn ryöstö, nälkäpalkat ja sen seurauksena ostokyvyttömyys, kulutuksen pieneneminen, ylituotanto, kannattamattomuus, nämä kaikki ovat ilmiöitä, joista saamme kiittää täysin rajattomaan vapauteen perustuvaa yritteliäisyyttä.

Yritteliäisyyttä alas painamassa ovat olleet myös monet ulkoiset tekijät. Niistä voidaan mainita luottotalouden heikkoudet, esim. rahavallan saalistus. Raha on muodostunut keinottelijain välikappaleeksi, se, kellä sitä on, on tilaisuudessa hallitsemaan elämässä. *Se on muodostunut voimatekijäksi nykyaikaisessa yhteiskunnassamme, valtioksi valtiossa, joka ei inhimillisyyttä, oikeutta tunne, sitä ei liikuta kansan kokonaisuuden etu, määräävänä sen toiminnassa on sen omistajan itsekkäät pyyteet.*

Suorastaan vitsauksiksi ovat muodostuneet monet liitot ja yhdistykset, jotka esiintyvät nykyisessä talouselämässämme. Niitä työskentelee samoilla aloilla useampia toisistaan välittämättä, vieläpä katteellisina kilpaillen keskenään. Erikoisen räikeänä tämä esiintyy maatalouden alalla. Kaikki tämän alan seurat vaativat oman osuutensa, ne on kansan talouselämän kustannettava. Luonnollisesti nämä liitot ovat syntyneet kohottaakseen sen alan toimintaa, jolla ne työskentelevät, mutta tänä rajattoman kilpailun aikana ne ovat muodostuneet rasitukseksi ja kompastuskiveksi taloudellisessa työskentelyssä, kuten esim. maatalousalalla selvästi kokemus on osoittanut.

Terve talouselämä takaa kaikille työskenteleville kansalaisille toimeentulomahdollisuuden ja tilaisuuden jatkuvasti kehittää itseään eteenpäin.

Talouselämän sekavuus, järjestelemättömyys aiheuttaa myös sen, että kansakunnan talouselämä on avuton niitä vaaroja vastaan, mitä aiheuttavat suuret ulkonaiset tapaukset, konjunktuurien vaihtelut, kilpailu y.m.

Kansantalous on vain sikäli tervettä ja oikeutettua, kun se osoittautuu kansan talouselämän palvelijaksi ja myöskin pystyy siihen, että kansa elää toimeentulevana ja hyvinvoipana, kuten meillä, jossa ovat suunnattomat mahdollisuudet hyvinvointiin.

Jotta yritteliäisyys voisi kehittyä terveeksi ja voimakkaaksi, täytyy sillä olla vissejä suuntailuja, varma päämaali, johon se pyrkii. SKJ:n ohjelmallisissa suuntaviivoissa on kohtia, jotka osoittavat selvän tien terveeseen suuntaan. Siellä sanotaan 6, 8, 9 ja 10 kohdassa:

6. Yksityisomistusoikeus pysyy koskemattomana, mutta se ei saa tulla voimakeinoksi yhteiskunnan ja kokonaisuuden edun kustannuksella ja vahingoksi.

8. Kansantalouden tehtävänä on kysynnän tyydyttäminen, eikä lainapääoman mahdollisimman suuri kannattavaisuus. On luotava taloudellemme edellytykset pysyttäytyä vapaana nykyisen korkotalouden rasituksista. Siksi on vapauduttava

YLIVALTIOLLISESTA RAHAMAHDISTA,

sillä vain siten voidaan toeuttaa yhteiskunnallisen elämän ja kansantalouden korkeinta lakia yhteishyvää ja estää keinottelu kansalaisten työllä.

9. Rahatalous on niinikään alistettava valtakunnan kokonaisuuden palvelijaksi.

10. Maataloutta kansantaloutemme päätoimena on järjestelmällisesti tuettava kokonaisuuden edun pohjalla, toteuttamalla järkeperäisiä maareformeja sekä luomalla elinkykyisiä uutisasutuksia ja ehkäisemällä kaiken maa- ja metsäkeinottelun.

Nämä käskyt ohjeena voi yritteliäisyys kehittyä terveesti, koko kansaa hyödyttäväksi voimaksi. Mutta ennen kuin on mahdollista edes yrittää toteuttaa näitä sääntöjä, täytyy muodostua elimet, joitten avulla on mahdollisuus löytää totuus kussakin tapauksessa. Tähän voi päästä vain siten, että koko kansakunta muodostaa yhden kokonaisuuden, yhdyskunnan, jonka kukin osa työskentelee elimellisesti kokonaisuuteen liittyneenä ja sen hyväksi. Elineturyhmien muodostaminen ja kehittäminen sekä niitten työskentelyn yhdenmukaistuttaminen yhtenäisen, vastuuvelvollisen ja määrätietoisen johdon alla antaa mahdollisuuden, että voidaan yllämainitut ohjeet alati mielessä yritteliäisyys ohjata niin, että se tosiaan pystyy palvelemaan koko kansakunnan talouselämää.

Mutta ei paljas ammattiryhmien luominen ja niitten toisiinsa liittäminen takaa vielä tulosta, vaan lisäksi tarvitaan oikea henki, mikä työskentelyn vasta elävöittää. Yllämainitut SKJ:n ohjelmakohdat toteutettuina käytännöllisessä työskentelyssä elävöittävät hengen ja silloin vasta voidaan löytää totuus kullakin elämän alalla.

Yksityisyritteliäisyydellä on mahdollisuus kehittyä ja voimistua vain sikäli, mikäli se kehittyy terveellä pohjalla. Luottaa siihen, että yhteisötoimintamuodon heikkoudet vievät tätä alaspäin ja sen perusteella yksityisyritteliäisyydellä on mahdollisuus kehittyä, on väärää ajattelua. *Sen elinvoimaisuus on taattua vain silloin, kun se perustuu omaan terveyteen eikä toisen heikkouksiin.*

Osuustoiminta- (yhteisö-) aate aikoinaan syntyi niistä heikkouksista, mitä yksityisessä yritteliäisyydessä ilmeni ja myöskin voimistui nykyiseen kukkaansa samoista tekijöistä. Mutta myöskin yhteisöperiaatteeseen on jo kerinnyt liittyä kasvannaisia, jotka ovat syöpä sen ruumiissa. Myöskin sen tervehtymiseen kelpaavat samat ohjeet, mitä SKJ:n ohjelmasta yllä on otettu. Senkään edistyminen ei saa rakentua etuoikeuksiin ja vastapuolen heikkouksiin, vaan sen omaan, terveeseen elinvoimaan.

Yksilö- ja yhteisöperiaate voivat molemmat kehittyä ja edistyä, mutta ne ovat vapautettavat siitä syövästä, mikä niiden elinjuuria hivuttaa ja johon yllä on lyhyesti viitattu.

varten. Hbl. puhuu erikoisesta »korporatiosta». Ei ole kuitenkaan kysymys mistään »korporatiivisesta» asiasta Italian »korporatioiden» mielessä. Nähtävästi ei Hbl. ole huomannut, että »Osakeyhtiö» kutsutaan Amerikassa »Corporation»-iksi.

*

13. 1. Mandshurialainen poliisi on miehittänyt Neuvostolan konsulinviraston Harbinissa. Neuvostoliitto on tämän johdosta esittänyt vastalauseen.

*

14. 2. Puolan ulkoministeri Rech on saapunut vierailulle Moskovaan.

*

14. 1. Aseistariisumiskonferenssin kokous on taas siirretty tuonnemmaksi. Sen johtokunta kokoontuu 10. 4.

KANSALLISEN KULTTUURIMME KUVASTIN.

Todellista isänmaallisuutta kehitämme muistamalla esi-isiemme kulttuuria rakentavaa työtä ja sen tuloksia. — Kuluvan vuoden aikana tulee "Herää Suomi" joka numerossaan ylläolevalla otsikolla julkaisemaan sanottuun päämäärään tähtääviä kirjoituksia. Kehoitamme kansallista kulttuuriamme harrastavia henkilöitä, jotka voivat asettaa käytettäväksemme tarkoitusta varten sopivaa, todellisesti arvokasta historian, uskonnon, tieteen, taiteen, tekniikan, perintätapojen ym. aloilta, ottamaan yhteyttä toimitukseemme.

Olemme lainanneet allaolevan kappaleen *Aarno Karimon* teoksesta *"Kumpujen Yöstä"*.

PIETARI SÄRKILAHTI.

Uskonpuhdistuksen päästyä vauhtiin Saksassa sen tuulahdukset kantautuivat pian Suomeenkin. Saksan yliopistoissa opiskeli huomattavan useita suomalaisia, joista moni omaksui uuden opin. Heistä oli ensimmäisiä Pietari Särkilahti, vanhaa suomalaista aatelissukua. Wittenbergissä opiskellessaan hän joutui suoranaiseen kosketukseen Martti Lutherin kanssa, kiintyi syvällä vakaumuksella hänen julistamaansa sanaan ja saarnasi kotimaahan palattuaan sitä tulisella innolla. Kuvaavana piirteenä huomattakoon, ettei hän rohkeiden saarnojensa vuoksi joutunut kärsimään minkäänlaista vainoa, ylenipä, kai Kustaa Vaasan tukemana, tuomiokirkon kaniikiksi ja arkkiteiniksi — tuomiorovastiksi. Särkilahden elämänrata oli lyhyt, hän kuoli jo 1529 paikkeilla. Säädös pappien naimattomuudesta oli vielä voimassa, mutta siitä välittämättä Särkilahti meni naimisiin jo ennemmin kuin itse Luther. Täydellisiä vihkimisen muotoja ei kuitenkaan liene noudatettu.

*

Kohta ulkomailta palattuaan Pietari Särkilahti saarnasi Turun tuomiokirkossa. Tulisesti, voimakkaasti ja pelkäämättä hän esitti outoja asioita. Kuulijat höristivät korviaan ja papit pudistelivat päätään.

Jumalanpalveluksen päätyttyä hän kotiin lähtiessään tapasi vanhan ystävänsä Sakari Idänpään, joka aikaisemmin oli ollut kirkon kaniikkina, mutta sitten siirtynyt maalaiskirkkoherraksi ja oli nyt Turussa käymässä. Yhdessä he lähtivät astelemaan kaupungin kapeita katuja. Kirkkoherra puheli:

— Kuulin saarnasi, Pietari, ja luulen sinun jo huomenna saavan lähteä tekemään siitä tiliä Eerikki Sveninpojalle. Kerettiläisiä ajatuksia esitit. Kummille jäljille olet eksynyt ja rangaistusta saat odottaa.

— Eerikki Sveninpoika ei pysty minua tuomitsemaan. Vaikka hänet onkin piispaksi valittu, niin vaalia ei ole vahvistettu. Ja tuskinpa vahvistetaankaan, sillä kuningas Kustaa lienee jo lopullisesti riitaantunut paavin kanssa. Kas, olemmekin kotini lähellä. Käy sisään matalaan majaani, Sakari.

Nuori, viehkeä nainen avasi tulijoille oven.

— Tässä on vaimoni, Sakari. Kihlasin ja nain hänet Saksassa jo ennen kuin itse tohtori Martinus Lutherus solmi avioliittonsa. Vaimoni ei vielä osaa suomen kieltä.

— Vaimosi? Kuulin ihmeekseni sinun kulkevan sellaisissa ajatuksissa, mutta en mitenkään jaksanut uskoa todeksi sitä, että sinä, vihitty pappi, ottaisit avioksesi naisen ja eläisit julkisesti hänen kanssaan. Sehän on kauhistus Jumalan ja ihmisten edessä.

— Käyhän peremmälle, Sakari, vastasi Pietari nauraen. — Tässä näet lapseni, pojan ja tytön.

Kirkkoherra ei vastannut kotvaan aikaan mitään, istuipa vain penkille ja katsoi totisena eteensä.

— Sinulla on kai aikaa aterioida kanssamme, Sakari. Ruoka on jo valmis.

Pietari luki siunauksen ja sitten istuttiin syömään.

— Mitä näkevätkään silmäni, Pietari? Syöt ja tarjoat muillekin lihaa paaston aikana! Niinkö pitkälle olet jo tosiaankin erehtynyt?

— Niin syön ja tarjoan. Ellei omatuntosi salli lihan nauttimista, niin onhan tuossa leipää ja kalaa. Käytä hyväksesi, Sakari.

Ateria syötiin äänettöminä loppuun. Sitten ystävykset istahtivat nurkkaan tarinoimaan.

— Lutheruksen villitys on siis saanut sinut täydelleen valtaansa, mikäli näen ja kuulen.

— Myönnän sen saaneen minut valtaansa, mutta en myönnä villitykseksi sitä, että uskomme puhdistetaan kaikesta siihen kertyneestä runsaasta kuonasta. Avioliitto esimerkiksi on Jumalan asettama, ja sen kieltäminen papeilta on paavin erehdystä. Paasto saattaisi olla hyvä, mutta siitäkin on tullut vain tyhjä ja merkityksetön tapa. Ja jos ajattelet asioita syvälti, Sakari, niin huomaat itsekin, että jumalanpalveluksemme on vain kuvien kumartamista. Entäpä anekauppa? Jumalamme taivaassa on tehty kauppiaaksi, joka rahasta myy anteeksiannon suuristakin rikoksista. Ajattele tarkoin, Sakari, ja vastaa: uskotko sinä sisimmässäsi, että sielu taivaaseen vilahtaa, kun raha kirstussa kilahtaa?

— Niin kirkkomme opettaa?

— Niin, niinpä tietenkin, sillä turmeltunut paavi lukemattomine ja yhtä turmeltuneine herroineen tarvitsee rahaa mässäykseensä. Ja sitä saadakseen hän perusti kauppaliikkeen, jossa myydään eksytetyille ihmisille autuutta. Sanon sinulle, Sakari, että pyhä paavisi on suuri lurjus ja vajonnut kaulaansa myöten sellaisiin paheisiin, joista teillä täällä Suomessa ei ole aavistustakaan. Erehtymätön on tuhannesti erehtynyt.

— Tuomitset ankarasti, Pietari. Erehdyksiä on saattanut tapahtua, mutta ne korjautuvat aikanaan. Ja kristillinen rakkauskin käskee antamaan anteeksi erehdykset.

Kiivasluontoinen Pietari tulistui.

— Ei, ja tuhannesti ei! Erehdyksiä ei saa antaa anteeksi silloin, kun miljoonien ihmisten kuolemattomat sielut joutuvat niiden tähden kadotukseen. Ja paha ei parane itsestään. Sillä olisi jo ollut runsaasti paranemisen aikaa, mutta se on vain pahentunut. Säälimättömällä ja musertavalla iskulla se on juuriaan myöten paljastettava ja parannettava, ja kirkkoon on jälleen luotava elävä henki.

— Rooman pyhä paavi ei milloinkaan suostune sivullisten mestaroimiseen.

— Olkoon siis suostumatta. Silloin usko puhdistetaan hänen suostumuksettaan. Oppi-isäni Martinus Lutherus iski iskunsa, ja Rooman kirkon perustukset vavahtivat. Ja hänen iskunsa on kantava hedelmän, sanokoon paavi mitä tahansa. Uusi oppi on jo vallannut Saksan ja leviää parhaillaan muihin maihin. Pian se työntää täällä pohjoisessakin tieltään paavillisen hapatuksen. Sen voima on siinä, että se päästää ihmisen jälleen suoranaiseen yhteyteen Jumalansa kanssa ja vapauttaa omattunnot.

Iltamyöhään ystävykset väittelivät, puhelivat väliin rauhallisesti, mutta tulistuivatkin tuon tuostakin, ja silloin kiivaat sanat sinkoilivat syyttävinä ja puoltavina. Pietari Särkilahti varsinkin esitti väitöksensä luonteensa ja vakaumuksen hellittämättömällä innolla. Vihdoin molemmat väsähtivät.

— Uuden opin tietoa aion julistaa Suomessa aina ja kaikkialla, sillä näen siinä totuuden ja pelastuksen, Pietari sanoi lopuksi. — Vaikka myönnänkin Rooman kirkon olleen täällä Suomessa aivan toisen kirkon kuin eteläisissä maissa, niin sittenkin sen aika on täällä päättynyt.

— Sinusta, Kiukku-Nikun pojasta, taitaa siis tulla uuden oppisi ensimmäinen apostoli täällä Suomessa, kirkkoherra hymähteli. — Luuletko voimiesi siihen riittävän?

— Minä olen vain vähäinen työmies Herran viinamäessä. Jos minä sitä ensimmäisenä julistan, niin se tapahtuu korkeimman sallimuksesta. En hae maailman kunniaa.

— Uskon sen sinusta, Pietari. En jaksa hyväksyä oppejasi, mutta arvaan tarkoituksesi puhtaiksi. Jos niin kävisi, että pyhän kirkkomme aika täällä päättyisi, nin oletko varma, että uusi oppi pystyisi ohjaamaan kansamme edelleen yhtä suurella menestyksellä kuin katolinen kirkko vuosisatain kuluessa on tehnyt?

— Olen siitä varma, Sakari.

— Suuret uskon muutokset kai harvoin tapahtuvat vainoitta ja verettä. Sallikoon Jumala, ettei meidän tarvitsisi sitä kokea.

Kirkkoherra lähti. Kulkiessaan hän mietti puhutuita asioita.

— Ehkäpä, ehkäpä sittenkin kirkkomme tarvitsee luudan, joka lakaisee sen puhtaaksi.

Maisteri Pietari Särkilahti jatkoi tuomiokirkon kaniikkina ja arkkiteininä väsymättä uuden opin julistamista ja painoi Turun koulun rehtorina sen periaatteen lähtemättömästi oppilaittensa mieliin. Hänen oppilastensa joukossa istui myöskin kalastajan poika Pernajasta, Mikael Agricola nimeltään.

Kuningas Kustaa Vaasa suosi uutta oppia. Se valtasi jalansijaa ihmisten mielissä rauhallisesti ja vähitellen. Entinen usko vaihtui toiseen kuin päivänlasku uuden nousuun, mutta kuitenkin kuin päivänlasku kovan vihurin puhaltaessa.

Puhdistetun opin ensimmäinen julistaja häipyi pian iäisyyteen. Hänen elämänsä oli kuin tähdenlento, joka äkkiä välähtää, loistaa kirkkaasti aikansa ja katoaa. Mutta lyhyessä ajassa tehty työ jäi pysyväiseksi ja kantoi hedelmän.

Sosialidemokraattien toivomusalote...

(Jatk. siv. 1)

sesta ulkopuolisena elimenä valvomaan korkokannan kehitystä ja korkokannan laatua; sekä

3) antamaan eduskunnalle esityksen rahalaitosten yhteislautakunnan vakiinnuttamisesta.

Siinä lyhyesti sanottuna koko juttu! Alotteen toteutettuna sanotaan alentavan korkokantaa, poistavan sen pahan, mikä rahapoltiikassa nyt vallitsee. *Korko-orjuuden aikoo sosialidemokraattien eduskuntaryhmä poistaa sillä, että 1) valtiovarainministeriötä ja pankkitarkastusvirastoa kehoitetaan noudattamaan lakia ja 2) ja 3) perustetaan tai vakiinnutetaan pari lautakuntaa "valvomaan korkokannan kehitystä ja korkokannan laatua".*

Niin sitä pitää. Sananparsi "vuoret ovat synnytystuskissaan, syntyy pikkuinen hiiri", sopinee sikäli tähän, että tässä sangen seikkaperäisesti ja räikeästi perustellaan heikkoudet pankkitalouden alalla, voimakkaasti vedotaan työtätekevien puolesta parannuksen tarpeeseen, mutta sitten ei synny edes pientä hiirtä, vaan *yritys — kavalasti pettää työmiestä ja kumartaa rahavallalle kuten ennenkin.*

Esitys ei tiedä mitään suurempaa muutosta rahatalouden alalla, vaan senkin jälkeen voi rahavalta edelleen raastaa ja saalistaa työmiehen työtä, korko-orjuus saa edelleen rahoittaa. Toivomusalote ei anna pientäkään viitettä sen lopettamiseen.

Huutavat vääryydet rahatalouden alalla ja äänestäjien vaatimukset ovat pakoittaneet sosialidemokraatteja jotain näennäistä tekemään, mutta luonnollisesti eivät ole voineet tehdä mitään rahavallalle vastenmielistä ja siksi muodostuukin heidän tekeleensä ja alotteensa vain pelkäksi petosyritykseksi. Näin räikeästi lienevät sos.demokraatit tuskin koskaan aikaisemmin yrittäneet työmiestä jymäyttää.

Tätä toivomusalotetta ovat jotkut lehdet jo käsitelleet. Rahavallan pääkannattaja Kauppalehti antoi jo siitä arvostelun, jossa sanoi sosialistien *"kalastelevan koronalennushankkeilla"*, hyvällä syyllä voi kysyä ketä, rahavaltaa vai työmiestä. Huolimatta siitä, että artikkeleissa hiljakselleen haukuttiin toivomusalotetta, voidaan varmoja olla siitä, että *rahavalta kakistelematta nielee tämän alotteen, se on iloinen ja tyytyväinen, jos se rötöksistään pääsee näin vähällä.*

Tämä sosialistien alote on suorastaan huomaavaisuus rahavallalle eikä mikään hyökkäys sitä vastaan.

Me olemme aina sanoneet, että meidän marksilaisjohtajamme ovat rahavallan varmoja tukijoita. Tämä nyt eduskuntaan jätetty toivomusalote on siitä myöskin selvänä todisteena.

卐

EDUSKUNNAN ARVOVALTA.

Eduskuntamme on kansamme arvon mitta — Kansalainen, punnitse, vastaako sinun arvoasi se keskustelu, minkä edustuslaitoksesi suoritti t.k. 9, 10 ja 12 pnä.

Me olemme useasti kuulleet puhuttavan puoluemiesten kesken siitä, mitenkä se ja se henkilö, ne ja ne tapaukset ovat vieneet maamme mainetta alaspäin. Puoluejohtajat ovat aina löytäneet vian poliittisen vastustajan sanoissa ja teoissa. Omat teot ovat olleet virheettömiä, omat sanat ovat osuneet alati naulan päähän. Me olemme näinä viikkoina, kuukausina sangen useasti saaneet lukea puoluelehdistä, mitenkä jonkun toisen puolueen se ja se teko on ollut häpeäksi meidän koko yhteiskunnallemme. Parjaaja on aina arvostelullaan luullut kohottaneensa omaa asemaansa ja arvovaltaansa.

Teot, jotka joku yksityinen kansalainen tai ryhmä on tehnyt maineemme alaspainamiseksi, ovat aiheuttaneet meillä uusia lakeja eduskunnassamme. Sikäli, mikäli yhteiskuntaelimiemme mainetta ja arvoa joltain taholta on viety alaspäin, sikäli ovat sitä valtion viralliset elimet ja eduskunta koettanut kaikella muotoa pöngittää, niin sanotaan. Nytkin on paraikaa lakeja suunnittelun ja teonkin alla eduskunnan arvovallan suojaksi.

Eduskuntamme on todistus kansanvallasta ja vapaudesta meillä, se on meidän kansamme arvon mitta. Kansalainen, sinä joka elät kaukana täältä pääkaupungista puutteessa ja nälässä, taikka hyvinvoipana ja varakkaana, työttömänä tai työtä itsesi ja kansasi hyväksi tehden lukiessasi niitä keskusteluja, joita edustajasi kävivät hallituksen toimintakertomusta 1932 ja sen yhteydessä m.m. Mäntsälä-tapausta eduskunnassa käsiteltäessä, harkitse, *kärsikö sinun arvovaltasi siitä, vai nousiko?* Kansanvaltaisen valtiomuotomme mukaan valitaan eduskuntaamme vain valioväkeä kustakin puolueesta. Siis koko edustajisto on valiojoukko, kansamme parhaimmista, jonka seikan "takaa" meidän kansanvaltainen valtiomuotomme, jonka toimintaan jokainen kansalainen on tilaisuudessa muka vaikuttamaan. Siis kansamme sielun pitäisi kuvastua meidän eduskunnassamme.

Se keskustelu, kaikkine ilveilyineen, lehterinäytöksineen, mikä eduskunnassa mainittuina päivinä käytiin, todistaa niin matalaa tasoa, että tuskin voi enää ajatella, että meidän maassamme voi kukaan ja mikään antaa "arvovallallemme" suurempaa kolausta, kuin minkä kansanedustajamme, meidän arvovaltamme "pätevimmät" vaalijat sille edustuspaikaltaan julkisesti antoivat. Kuvastuiko, kansalainen, valitsija, käydystä keskustelusta sinun tahtosi, sinun sielusi, sinunko asiaa siinä valittusi vei eteenpäin.

Kansastamme elää paraikaa suuri osa puutteessa ja nälässä. On valtavan suuri joukko kansalaisia, jotka ovat jo suorastaan toivottomia, jotka vailla inhimillistä oloa ovat valmiit mihin tahansa kiihotuksesta. Kansalaiset, jotka lakkaamatta ovat äänestäneet ja toivoneet ja lakkaamatta toiveissaan pettyneet, saattavat tämän viimeisenkin "kansanvallan" järjestämän loistonäytöksen jälkeen tosiaankin pienemmänkin kiihotuksen vaikutuksesta tilaisuuden tullen menettää malttinsa ja langeta *tekoihin, jotka laki raskaasti tuomitsee, mutta joihin äärimmäinen toivottomuus ja kansanvaltuuksien mitä räikein väärinkäyttö saattavat suorastaan johtaa.*

Keskustelu hallituksen toimintakertomuksesta kesti kolmattakymmentä tuntia. Ajatelkaa kansalaiset, 26 tuntia mitä räikeintä vihan ja intohimojen kylvöä, parjauksia, vääriä todistuksia, mitä inhoittavinta lausuntojen ja tekojen vääristelyä, loppumaton tulva valheita, kaikkiko vain kansanvallan ja parlamenttarismin kunniaksi, vai toivatko keskustelutunnit nälkää ja puutetta kärsivälle Suomen kansalle leipää, työttömille työtä, vihan ja itsekkyyden rikkirepimälle kansallemme rauhaa ja sopusointua? Tätäkö varten tarvittiin 100 miljoonan kansainvälisen tuen turvin kansainvälisine rasituksineen ja jatkuvine suurine kuluineen rakennettu palatsi. Olisiko arvovalta muuten kokonaan häipynyt?

Paitsi mitä synkintä pettymystä Suomen kansalle paljasti kueskustelu myöskin, miten vähän arvoa edustajamme panevat hyödyttömiin puheisiin kulutetulle ajalle. Monen monet edustajat olivat varmasti viikkokausia valmistuneet tähän voimainmittelyyn, s.o. vastustajain parjaamiseen. Aineistoa oli pitkät ajat kerätty, monet yöt valvottu ja päivällä valiokuntatyössä nukuttu tai mahdollisesti oltu kokonaan poissa. Kun sitten itse taistelussa puheet runsaine hyvä-huutoineen kannattajien taholta ja irvistelevine kompasanoineen vastustajien tahoilta oli kuultu, olivat puheet puhujain omissa lehdissä seuraavina päivinä loistavin otsikoin selostettu, kuvattu, miten se ja se edustaja oli puheellaan suorastaan liistaroinut vastustajan seinään ja tämä taas itsestään kirjoitti omissa lehdissään teilanneensa vastustajan kokonaan.

Kansanvaltaa on taas puolustettu ja eduskunnan arvovaltaa kohotettu ja Suomen kansalle leipää ja sopusointua hankittu!

Meillä ei ole mitään mahdollisuutta ruveta selostamaan puheitten sisältöä. Ne ovat jo olleet päivälehtien palstoilla ja toivottavasti lukijamme ovat niistä saaneet selvän kuvan, millä tasolla ne ovat liikkuneet. Muuta opittavaa niissä ei olekaan. Jokainen, joka ennakkoluulottomasti ja kylmäpäisenä lukee ja jaksaa lukea puheet sanomalehdistä, osaa kyllä antaa niille oikean arvon.

Puheitten keskipisteenä oli tietenkin entinen kuuluisa ja valitettava Mäntsälä-tapaus. Sen kaikki yksityiskohdat niin puolelta kuin toiseltakin vedettiin esille ja kun todet ja väritykset eivät enää riittäneet, niin suoranaiset valheet ja vääristelyt otettiin jatkoksi. Ne näkyivät kelvanneen kaikille edustaja-"arvovallan" saaneille. Ei liene ollut ketään puhujaa, jonka esityksestä olisi voinut sanoa, että se oli rakentavaa ja kohottavaa. *Ei ollut ketään edustajaa, joka puheessaan olisi jättänyt niin puolelta kuin toiseltakin valitettavan Mäntsälä-tapauksen korkeimman oikeuden ja historiankirjoittajan arvostelun varaan.*

Suomen työtätekevä kansa! Kirkastuiko kansanvalta ja tulevaisuutesi tämän eduskuntanäytöksen kautta! Sinä näet nälkää, kärsit vielä tänään, tuntuuko huomen nyt helpommalta, vai oliko pakko todeta tulevaisuutesi mahdottomuus?

PERUSAJATUS 14 卐

Palauttaaksemme kansamme suurten elämänlakien alaisuuteen järjestö taistelee materialismia, itsekkyyttä ja välinpitämättömyyttä vastaan. Siveellisenä päämääränään järjestö pitää kansamme sisäisen, kestävän tervehtymisen ja vaatii sentähden, että kirkollinen työ on saatettava väärentämättömänä herättämään kansalaisissamme elämän tarkoituksen selvä tajunta ja luomaan voimakas kansallinen omatunto.

JÄRJESTÖN TYÖMAILTA

SKJ-Suurkokous Heimolassa

19. 2. 34 klo 20.

Kalsta, Säde ja Vakkuri puhuvat.

— **19 on luku,** joka on ensi maanantaina koko päivän jokaisella mielessä, juuri sen vuoksi että ihmiset silloin ajattelevat vain **HEIMOLAA** ja SKJ:n kokousta, joka on Heimolassa. Kokouksen ohjelma lienee mielenkiintoisin kuin minkään aikaisemman kokouksen, syystä siitä, että siellä johtajamme **KALSTA** ja aluev. **SÄDE** tulevat ratkomaan IKL ja SKJ välisiä suhteita. Säteen puheen aiheena on suurin piirtein sanottuna »Kuinka Vapaamuurarit ja rahavalta soluttivat kansanliikkeen». Kalsta taas puhuu IKL ja SKJ eroavaisuuksista. Kehoitamme ajoissa varaamaan pääsylipun. Lippuja saa Piirihuoneustosta E. Makasiinink. 6 ja Arpajaistoimistosta Laivurinrinne 2, SKJ:n toimistosta V linja 14 ja jäseniltä.

Yleinen vartija- ja jäsenkokous

käsittäen koko H:gin piirin pidetään perjantaina t.k. 23 p:nä klo 19,30 kerhohuoneistossa.

Puhuttelun johtaa Järjestön johtaja Kalsta.

H:gin piirin 20 alueen jäsenkokous

pidetään keskivikkona t.k. 21 p:nä klo 20. Käsityö- ja Teollisuusliton huoneustossa, Kansakouluk. 10.

H:gin piirin 12 alueen jäsenkokous

pidetään sunnuntaina t.k. 18 p:nä SKJ:n huoneustossa 5:des linja 4.

*

— **Se nuorten ilta,** josta jo viime kerralla puhuimme, on piirihuoneustossa t.k. 24 pnä. Nuoret valmistelevat ohjelmaa. Tansseja harjoitellaan, puheita valmistellaan. Erikoisesti mainittava on se, että johtaja Kalsta ja aluev. Vakkuri ovat lupautuneet tilaisuuteen puhumaan nuorison asiasta.

*

— **Tavanmukainen** SKJ:läisten kävely- ja hiihtoretki tehdään ensi sunnuntaina t.k. 18. pnä Leppävaaran Mäkkylän kartanoon. Perillä kokoonnutaan klo 12, jolloin alkaa kokous. Puhuvat aluev. Vakkuri ja tkv. Tilus. Lähtijät kokoontuvat H.O.K:n kohdalle klo 10.

— **SKJ:n Suojamiehillä** on repäsevä illanvietto ensi lauantaina piirihuoneustossa, E Makasiinink. 6. Muistakaapa saapua oikein sankoin joukoin SKJ:n jäsenet vieraineen.

*

— **SKJ Malmillakin** jo. Malmin kahvituvassa oli eilen kokous aluev. Säde ja tkv. Uusitalo puhuivat SKJ:n aatteista. Asiaan oltiin innostuneita ja lienee kokous jättänyt hyvän siemenen Malmille.

*

— **»Sörkän murjulla»,** kuten sitä työväentalolla kuulema nimitetään, s.t.s. huoneustossamme Söörnäisissä, on ollut edelleen joka päivä tulipalokokouksia. Kokouksiin pyrkii jatkuvasti väkeä niin runsaasti, jotta useasti melkein pari huoneellista jää oven taakse kadulle. Esitelmiä pidetään joka ilta ja kiivasta keskustelua. Useasti saapuu joukko uhkauksin sisälle, tekevät kysymyksiä, ovat kovin vastustavaa intoa täynnä. Saavat kyselyihinsä vastauksen usein sellaisen, josta on seuraus, että häpeissään on lähdettävä käpälämäkeen kun omat »kaverit» ryhtyvät puremaan. Vanhoja sos.-dem. pomojakin on useasti talon vieraina, mutta hyvin huono onni heitäkin aina suosii, sillä hakaristi-aate se aina voittoon pääsee ja päivä päivältä lisää epäuskoa vanhoihin puoluetokmeihin. mutta uusiin aatteisiin antaa voimaa ja uskoa.

Suur-Kokous Valkoisessa Salissa

21. 2. 34. klo 20.

Puhujina v. Alfthan, Lindqvist ja Falck.

Käsitellään m.m. ulkomaan viimeisiä tapahtumia ja ed. Kullbergin lakialoite, joka tähtää puserokieltoon — siis uuteen kieltolakiin.

Tervetuloa!

Tilauskilpailu.

Tarkkailu osoittaa, että:

			Pisteluku	
1. tila	(1)	Hels. 4 alue ..	40,0	(37,9)
2. »	(6)	Hels. 1 alue ..	18,9	(12,7)
3. »	(2)	Hels. 7 alue ..	18,1	(18,0)
4. »	(3)	Hels. 19 alue ..	16,7	(16,2)
5. »	(4)	Länsi-Uusimaa .	15,5	(15,5)
6. »	(5)	Jyväskylän alue	14,1	(13,1)
7. »	(7)	Hels. 6 alue ..	12,6	(12,1)
8. »	(8)	Hels. 14 alue ..	8,1	(7,7)
9. »	(9)	Vaasan alue ..	6,4	(6,1)
10. »	(10)	Kuopion alue ..	5,9	(5,9)
11. »	(11)	Hels. 11 alue ..	5,5	(5,5)
12. »	(12)	Turun alue	4,4	(4,1)
13. »	(13)	Porvoon alue ..	3,4	(3,4)
14. »	(14)	Pihtiputaan alue	3,2	(3,2)
15. »	(—)	Haagan alue ..	2,2	(—)

Tuloksista näemme, että toiminta seisoo aivan kokonaan Länsi-Uudenmaan, Kuopion, Hels. 11. ja Porvoon alueissa. Toisissa alueissa, kuten pisteluvut osoittaa, on pientä toimintaa. Erikoisen maininnan tällä kertaa ansaitsee Hels. 1. alue, joka on potkaissut itsensä 6. tilalta 2. tilalle. Kokonaan surkuteltavaa on niitten alueitten kanssa, jotka ovat aivan näkymättömissä ja niitähän on vielä sangen monta. Ryhtykää ponteviin toimiin. Kilpailuaika lähenee loppuaan.

*

— **Nyt se syntyi.** SKJ osti eilen torvet ja torvisoittokunnan tarpeet. Torvisoittokuntaamme ryhtyy johtamaan kapellimestari Bergman. Harjoitukset ovat jo käynnissä ja soittokuntamme aikoo ensi kerran esiintyä Heimolan suurkokouksessa maanantaina t.k. 19 pnä. Se kalstalaisuus pyörii sittenkin eteenpäin.

— **Aluekokous ja laskiaisillanvietto** oli Helsingin 4 ja 14 alueella viime tiistaina H.O.K:n kerholla. Osanottajia oli noin satakunta henkeä. Ohjelmassa oli m.m. ins. Järvisen mielenkiintoinen esitelmä »Teknokratiasta». Puhuja kertoi havainnoistaan Amerikan-matkaltaan, jossa hän oli tutustunut teknokratia-kysymykseen. Erikoisesti puhuja alleviivasi, miten maailma on melkein tukahdutettu koneilla ja rahalla, ja miten paras kone ihminen, on unohdettu. Puhujan mielestä tätä maailman energisintä ja parhainta konetta »ihmistä» ja sen aikaansaamaa työtä olisi mitattava ei ainoastaan perikatoon johtavalla raha-yksiköllä, vaan energian saavuttamalla tuloksella. Esitelmä palkittiin vilkkailla aplooteilla. Vielä puhui aluev. Säde SKJ:n aatteista ja kansan suhtautumisesta niihin. Muutakin ohjelmaa oli pitkin iltaa. Ilta kului rattoisasti pikkutunneille asti.

*

— **Helsingin 4 alueella** on aluekokous keskiv. t.k. 21 pnä klo 20 Kansakouluk. 10, Suomen Käsityöläisyhdistyksen huoneustossa. Kokouksessa puhuvat aluev. Vakkuri aiheesta »Vapaamuurarit omien sanojensa mukaan», tkv. Tilus puhuu »Vertailuja Ruotsin vapaudenajan ja nykyaikaisen parlamenttarismin välillä», tkv. Siipi kertoelee »Karjalan retkiltä», tkv. Uusitalo puhuu »korko ja talouskysyksistä». Myöskin muuta ohjelmaa on runsaasti. Alueen jäsenet vieraineen saapunevat oikein joukolla.

*

— **Illanvietto** oli piirihuoneustossa Helsingin 6 alueen toimesta viime lauantaina. Ohjelmassa oli mm. vartija Falckin ja Maljan puheet sekä muuta vaihtelevaa ohjelmaa.

Taistelurahasto.

Järjestö on saanut vastaanottaa seuraavat lahjoitukset:

»1. 2. 34», H:ki	Smk.	20:—
Jäsen N:o 1594, Sipoo ...	»	50:—
» N:o 2674, Selänpää .	»	1:—
» N:o 2371, Kauniainen	»	200:—
K. L., H:ki	»	25:—
A. B. A., H:ki	»	100:—
Y. W. J., H:ki	»	100:—

Herätystyömme kautta kansalaisten uhrimieli herää. Ja se seikka meitä, — SKJ:n taistelijoita, — velvoittaa yhä suurempiin ponnistuksiin.

Taistelu jatkuu, rintamamme leviää! Kansalainen muista velvollisuutesi! Herää Suomi!

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖ
rek. Suomen Vartijain Yhdistys r.y.

*

— **Vaasasta kuuluu hyvää.** SKJ:n luenkurssit jatkuvat edelleen. Kokouksia pidetään. Tänään on mm. kaupunkintalolla kokous, puhuvat vartijat Oljemark, Alfthan. Mikäli meille on ilmoitettu, on lippujen kysyntä ollut vilkasta.

*

— **Toveruus** on sen elokuvan nimi joka menee Casinossa, Siltasaarenk. 12. Filmi on saksalaisaiheinen kaivoselämää kuvaava 3 miehen seikkailuista kaivosonnettomuudessa. Kannattaa varsin hyvin kävästä elokuvaa katsomassa.

*

— **Turussa** on suurkokouksia ensi viikolla kovasti. Suomenkielinen suurkokous V.P.K:n juhlasalissa maanantaina t.k. 19 pnä klo 20. Puhuvat vartijat Kari ja Alfthan. Ruotsinkielinen suurkokous on keskiviikkona t.k. 21 pnä, jossa puhuu vartija Falck.

*

— **Ei ole vielä** SKJ:n arvat loppuneet, mutta ensimmäiset 100,000 kpl. ovat kohta menneet. Jolla ei vielä ole onni kerinnyt ovelle, se tulee heti, kun ostaa arpojamme. Hinta 1:— kpl., joka 10 arpa voittaa. Ostakaa jo tänään.

MAATALOUSOSASTO

Pienviljelmiemme kannattavaisuuskysymyksestä.

Eräässä Suomen Kansan Järjestön viimekertaisilla järjestökursseilla kuluneen tammikuun 18. pnä maatalouskysymyksestämme pidetyssä esitelmässä, mikä muuten on kokonaisuudessaan julkaistu tämän Herää Suomen numeroissa 4 ja 5, kiinnitettiin hiukan huomiota myöskin maataloutemme kannattavaisuuskysymykseen. Esitetyt numerot olivat, kuten esitelmässä huomautettiin, tilivuodelta 1931—1932 (tarkemmin sanottuna ajalta 1/7 1931—30/6 1932) ja perustuivat 770 tilan kirjanpitoon. Erikoisesti painostettiin, että maamme eri osat ovat kannattavaisuuteen nähden erilaisessa asemassa: **kannattavaisuusprosentti on näet vaihdellut 1,2%—4,1%,** Koillis-Suomen edustaessa alinta ja Etelä Suomen ylintä arvoa. Koska kyseellisessä esitelmässä, rajoitetun ajan vuoksi, ei ollut tilaisuutta kajota erisuuruisten tilojen kannattavaisuuteen, esitettäköön seuraavassa asian tätäkin puolta valaisevia tietoja. Virallisessa tilastossa on totuttu menettelemään siten, että tilat ryhmitetään muunnetun peltoalan mukaan viiteen suuruusluokkaan, so. pienviljelmät, pienet keskiviljelmät, keskiviljelmät, suuret keskiviljelmät ja huviviljelmät, ja että tulokset ilmoitetaan muunnettua peltohehtaaria kohti. Näissä oloissa muodostuu puheenaolevana tilivuotena maatalouden kannattavaisuusprosentti sellaiseksi kuin oheinen taulukko osoittaa.

Tilojen suusruusluokka	Kannattavaisuus %
1. Pienviljelmät (muunnettu peltoala alle 10 ha)	2.7
2. Pienet keskiviljelmät (muunnettu peltoala alle 10—25 ha)	2.9
3. Keskiviljelmät (muunnettu peltoala 25—50 ha)	4.1
4. Suuret keskiviljelmät (muunnettu peltoala 50—100 ha)	3.8
5. Suurviljelmät (muunnettu peltoala yli 100 ha)	3.4

Tämä taulukko antaa ehdottomasti verraten surullisen kuvan Siitähän näet huomataan, että **pienviljelmillä,** joita maassamme on 219,477 eli 76,4 %, ts. runsaasti kolme neljännestä viljelmistä, ja joitten väestö on noin 1,1 miljoonaa henkeä, so. puolet maatalousväestön ja noin kolmannes koko maamme väestön lukumäärästä, **on kannattavaisuusprosentti ollut kaikkein alin — vain 2,7 %.**

Onko tilanne myöhemmin muuttunut pienviljelyksellemme edullisemmaksi? Tähän kysymykseen on vielä toistaiseksi vaikea antaa täysin luotettavaa vastausta. Asia on nimittäin siten, että Maataloushallituksen yleinen maatalousosasto, jonka tutkimustoimistoon maataloutemme liiketuloksia selvittelevät kirjanpidot saapuvat, on vasta voinut julaista eräitä ennakkoluontoisia tietoja, jotka perustuvat vain 200 tilan kirjanpitoon tilivuodelta 1/7 1932—30/6 1933 ja samojen tilojen vastaaviin tuloksiin edellisenä tilivuonna. Samalla on huomattava, että tästä ennakkoaineistosta on ainoastaan 44 kpl. pienviljelmiä edustavaa, vastaavan lukumäärän ollessa koko edelliseltä tilikaudelta 161. Täytyy siis pakostakin sekä pienviljelmäin että kaikkienkin viljelmäin kannattavaisuuskysymyksessä asettua hiukan odottavalle kannalle. Tämä on tehtävä jo siitäkin syystä, että asianomainen tutkimustoimisto odottaa tällä kertaa saapuvan kirjanpitoja ja tutkimusaineistoa noin 900 viljelmältä.

Lopullisia tuloksia odotellessa on kuitenkin vastaisen varalta merkille pantava se *lausunto, jonka ennakkotietojen julkaisija on katsonut mahdolliseksi esittää,* ja joka sanasta sanaan jäljennettynä kuuluu seuraavasti:

»Tässä ennakkotulosten valossa esitettäväksi tuleva lamakauden neljäs pulavuosi on kulunut taloudellisiin suhdanteisiin nähden lievään parantumiseen viittaavissa merkeissä. Valuuttasuhteet ovat nim. vakaantuneet, rahamarkkinat helpottumassa, josta on merkkinä korkokannan tasainen, joskin hidas aleneminen. Kauppataseemme on edelleen ollut verraten edullinen, joskin ulkomaisen kaupankäynnin kehittämisen tielle on ilmaantunut erinäisiä vaikeuksia, tuontimaiden säännöstellessä elintarvikkeidensa tuontia yleiseksi tulleella kontingenttijärjestelmällä. Sianlihan ja munien vienti on kuitenkin vielä toistaiseksi ollut mahdollista tuotantoon nähden siedettävässä suhteessa, joten näiden tuotteiden hintataso on edelliseen tilivuoteen verraten ollut lievästi nouseva. Samoin viljatavaroiden hintataso on edelliseen talouskauteen nähden ollut hieman korkeampi. Näin ollen niin epäedulliset kuin tuotantosuhteet edelleen ovatkin, ei jatkuvaa huononemista kuitenkaan enää ole tapahtunut».

Tätä virallista, hillittyä ja pyöriteltyä lausuntoa emme katso tarpeelliseksi ruveta arvostelemaan. Samalla kun rehellisesti toivomme, että se osoitautuisi paikkansa pitäväksi, otamme sen kuitenkin vastaan vissillä reservatsionilla. Ja tällaiseen meillä on hiukan syytäkin, eritoten pienviljelyksen kannalta katsottuna. Kyseellisen ennakkojulkaisun perusteella ei näet pienviljelmäin kannattavaisuusprosentti viimeksi kuluneelta tilivuodelta ole sen enempää kuin **2,8 %,** vaikka kaikkien viljelmäin keskimääräinen kannattavaisuus onkin kohonnut 4 %:iin. Taloudellinen parantuminen on tosiaankin lievää!

Agraari.

Marxin taika . . .

(Jatk. siv. 1)

suttaa pääomaansa, joten hänen täytyy hakea sen käyttämiseen yhä uusia tuotantoaloja. Työttömät, liikaväestö, joutuvat täten siirymään pääomien mukana seudulta toiselle, mikä aiheuttaa heidän elämälleen alituisen epävarmuuden tunteen Keskinäisen kilpailun vuoksi kapitalistien lukumäärä samanaikaisesti vähenemistään vähenee, ja loppujen lopuksi kokoontuu kaikki pääoma **yhden kapitalistin** tai kapitalistiseuran haltuun, joka on kilpailussa selviytynyt voittajana.

Kun näin pitkälle on päästy, **anastavat työntekijät** koko pääoman itselleen.

— — —

Näin se Marxin Kalle on sanonut.

*

Parhaina välikappaleina pääoman kokoontumiselle pitää Marx **kilpailua** ja **luottoa.** Kilpailu aiheuttaa taloudellisia romahduksia, jotka aiheuttavat pääoman siirtymisen velkojille, esim. luottolaitoksille, ja kilpailevan tuotantolaitoksen aseman varmentamiseksi. Luotto taas aiheuttaa sen, että raha korkoa kasvavana yhä suuremmassa määrin joutuu kiertämään luottolaitosten hallinnassa.

Onko Marx oikeassa?

Romahduksista joutuu aina työväki kärsimään enimmän, sillä heillä ei ole muuta, kuin palkkansa millä elää. Ja tuotantolaitoksen kannattavaisuuslaskelmissa ei korkomaksujen laiminlyöntiä uskalleta ajatella, vaan kireinä aikoina työväki saa maksaa viulut, toisin sanoen sen palkkoja alennetaan tai sen lukua vähennetään.

Onko Marx tässäkin oikeassa?

Mitä meihin suomalaisiin tulee, niin muistettakoon, että me elämme **suurimmaksi osaksi luotolla.** Valtiopankkimmehan ei oikeastaan ole muuta kuin pikkurahan vaihtokassa dollareita, puntia y.m. varten. Tämä tietää sitä, että se kohtalo, minkä Marx on ennustanut työväelle, on lopulta oleva **koko Suomen kansan kohtalo.** Me joudumme yhä enemmän ja enemmän tanssimaan ulkolaisten luottolaitosten (säkki-?)pillien mukaan. Ja me vain aavistamme, että siellä kaiken takana piilee juutalainen.

Huomaatko, Suomen mies, mihin ollaan menossa?

On kuvaavaa Marxille, että hän sovittaa etuvastakohdat työläisen ja yrittäjän väliin. Jos kerran rintama on välttämätön, niin on sen oltava työn ja pääoman välissä. Siis toisella puolen henkisen ja ruumiillisen työn tekijät ja toisella puolen luottolaitokset. Sillä se, mitä yrittäjät kynivät työväeltä, on pientä siihen verrattuna, mitä pankit kynivät yritäjiltä ja heidän kauttaan myös työväeltä.

*

Marxin opin toteuttamisen on sosialidemokraattinen liike ottanut tehtäväkseen. Sosialidemokratia onkin saanut huomattavasti kannattajia työväestön piiristä, mikä ei ole lainkaan ihmeteltävää. Kummallisemmalta sen sijaan tuntuu, että esim. juutalaiset tuntuvat olevan sosialidemokratian hyviä ystäviä, sillä juutalaisethan, jos ketkä, tunnetaan «hyvillä korteilla pelaajiksi». Ei ole uskottavaa, että syy olisi yksinomaan siinä, että Marx oli juutalainen. Myöskään ei huolenpito juutalaisen työväen elineduista ole voinut olla vaikuttimena, sillä juutalaista työväkeä ei tunnetusti ole olemassakaan. Ja tiedän juutalaisten uskontonsa mukaan pitävän meitä muita ihmisiä elukoiden kanssa tasavertaisina, ei voi uskoa heidän omaavan mitään ihmisystävällisyydestäkään johtuvia syitä. Päinvastoin on hyvinkin luultavaa, että juutalaisten sosialidemokratiaa kohtaan osoittama suosio johtuu juutalaisten omista etupyyteistä. Tähän luuloon antaa osaltaan varmistusta sekin julistus, jonka juutalaiset ovat **omassa** lehdessään Jüdisches Volkblatt» antaneet 3. 8. 1899:

«Edistäkäämme sosialidemokratiaa kaikkialla, mutta varokaamme, etteivät laajat kansankerrokset huomaa, että sosialismi suojelee juutalaisten pyrkimyksiä ja etteivät vastustajamme saa aihetta leimata sosialisteja juutalaisten rengeiksi.»

Tiedetään nimeltä ne juutalaispankkiirit, jotka, arvattavasti juutalaisten «pyrkimyksiä» edistääkseen, rahoittivat Venäjän vallankumouksen. On tuskin luultavaa, että juutalaiset etevinä liikemiehinä olisivat **ainoastaan** keinottelutarkuksessa sijoittaneet rahojaan niin epävarmaan liikeyritykseen kuin vallankumous on. Huhuiltiinhan näet meillä pari vuotta sitten luottomme alenemisesta »muilutuksien» tähden; ja kuitenkin olivat muilutuksemme sentään melko vaaratonta hommaa Venäjän vallankumoukseen verrattuna! — — —

Eräs suomalainen sosialidemokraatti on sanonut, että Venäjää nykyään hallitaan täysin Marxin periaatteiden mukaisesti. Tässä siis muutamia poimintoja:

Lenin on sanonut: **"Vapaus on porvarillinen ennakkoluulo."** Valtiovaltaa ei tue Venäjällä yleinen mielipide, vaan poliisi.

Venäjällä tapahtuviin joukkoteurastuksiin ei muualla kiinnitetä huomiota, sillä **on opittu olemaan odottamatta neuvostooikeudelta samaa oikeudenmukaisuutta kuin länsimaisilta tuomareilta.**

Neuvostovaltio on osakeyhtiö, jossa kansa on osakkaina saaden palkan lisäksi myös osingot. Mutta käytännössä **ei osinkoja vielä ole jaettu,** päinvastoin saa kansa panna osan palkkaansakin yhtiöön, ettei se romahtaisi.

Neuvostovaltiossa on vallassa pieni hyvinvoipa vähemmistö, kommunistinen puolue. Ja **komissaareista on 80 % juutalaisia.**

— — —

Tähänkö työläiset ovat pyrkineet? — Ja miten edistää neuvostoliitto sitten juutalaisten pyrkimyksiä? **Vai onko se jo päämäärä?**

*

Marxin mukaan hänen oppinsa toteutuminen tietää työväestön jatkuvaa kurjistumista. Sen, joka **todenteolla** tahtoo parantaa työväen oloja, on siis taisteltava Marxin opin toteuttamista vastaan. Sosialidemokraattinen puolue, joka sekä tahtoo toteuttaa Marxin opin, että samalla lupailee työväestön tyhmemmälle osalle parannuksia oloihin, pelaa kaksinaamaista peliä. Käytännössä sen onkin pakko hoitaa ohjelmansa niin, että se **järjestelee itse pikkuparannuksia työväelle ja antaa porvarien hoitaa menestyksellisesti työväen kurjistaminen.**

On huvittavaa todeta, että porvarillinen kansantalousoppi on Marin opin kumoamisessa **aivan avuton!** Tietenkin ei silloin voi kansantalouspolitiikaltakaan vaatia, että se löytäisi tai edes älyäisi ettsiä keinoja pääoman kokoontumisen ehkäisemiseksi. Asiahan onkin niin, että **jos kansantalousoppi toteaa Marxin pääoman kokoontumisopin paikkansa pitäväksi, niin sen on samalla kiellettävä itsensä,** siis tunnustettava kilpailu ja luotto nykyisissä muodoissaan sopimattomiksi kansakuntaa palvelemaan.

*

Marxilaisuus on siis **uskoa** Marxin oppeihin. Työläinen uskoo Marxiin sen vuoksi, että hän näkee miltei joka päivä tapahtumia, jotka todistavat Marxin väitteissä olleen totta enemmän kuin toisen puolen. Kenties hän ei ole erikoisemmin ihastunut nykyiseen Venäjän komentoonkaan, mutta hän **ei näe muutakaan pääsyä pälkähästä.** On sen vuoksi toivotonta yrittää käännyttää marxilaista pelkillä kauniilla puheilla. Samaten ei marxilaisuus myöskään häviä sillä, että sosialidemokraattinen puolue lakkautetaan. Sillä Marxin pääoman kokoontumisoppi kaikesta päättäen toteutuu aivan **riippumatta siitä, onko edes marxilaisia olemassakaan vai ei.**

Uskoa, marxilaisuutta, ei järjellisesti ajatellen voida hävittää millään muulla tavoin kuin **hävittämällä tämän uskon perusteet.** Siis muuttamalla talousjärjestelmä sellaiseksi, että pääoman yhteiskunnalle haitallinen kokoontuminen **tulee ehkäistyksi.**

T.

Taistohon käy!

Lippumme voittava piirtyvi taivasta vasten
valoa tuoden maan sortuvan kansalle.
Antaen uskoa sanoihin harmajahasten:
"Kerran on kansamme nouseva valveille.
Kerran se heittävä orjan on alhaisen tunnon,
taistellen, kestäen voittonsa saavuttava.
Voimaansa luottaen saava on taruisen kunnon,
silloin on Suomelle onnensa koittava.

Kansani katseesi nostaos mustasta maasta
lippua kohti min' siintävän taivaalla näät.
Siihen ei yllä käs' ryöstäjän, maallinen saasta,
raastavat voimat, ei pyytehet itsekkäät.
Kaikki sen juurelle taistohon yhtyä voivat
kansamme, maamme, jos onni heill' kallista on.
Kohta jo taistohon käskevät torvetkin soivat.
Riveihin käy. — On joukkomme horjumaton.

Tulena ristimme loimuaa tähtiä kohti
viestiä saattaen: "Taistohon viimeiseen
kansani käy, sun tahtosi ennenkin johti
raivaamaan tietäsi, orjuudest' vapauteen.
Merkillä tällä sun voittohon polkusi johtaa,
taistoa, myrskyä, joskin sen varrella lie.
Usko ett' taistoa kansamme haltija ohjaa.
Ikehest' orjan käy voittoon ja onnehen tie."

O. S—d.

S. K. J.

Yleinen kokous V.P.K:n varikossa Haagassa torstaina helmik. 15 p:nä klo 19. Pääsy vapaa.

Puhuvat aluevartijat Kari ja Säde.

Järjestäjä:

Haagan—Leppävaaran tukikohta.

S.K.J. Kokous

LEPPÄVAARASSA
Mäkkylän kartanossa
sunnuntaina t.k. 18 p:nä klo 12.

Puhuvat: Vakkuri, Tilus.

JUNTAN PÄÄLTÄ NÄHTYÄ.

II

Heikun keikun, sanoi mustalais-akka kun lääkäristä tuli.

Emme ole muistaneet rakasta lukijaa pitkään aikaan. Mitä lie ollut kiirettä, tai onko se ehkä laiskuutta. Tai se voi olla, että olemme niin hidas, mutta sitä ei voi lukea allekirjoittaneelle miksikään viaksi. Mutta jos me tässä olemmekin vähän hitaanlainen, niin I.K.L. on sen riehakkaampi. Riuskaotteisia poikia ne ii koo ällän pojat. Jos lukija on vaan muistanut vähänkään tutkia tk. 8. päivän Helsingin Sanomia, niin on kanssamme samaa mieltä, että musta-paidat ovat reipasotteisia. I.K.L. on taas ainakin se ryhmä, joka on Helsingin kaupunginvaltuustossa — paljastanut oman karvansa, ja sen kenen asioilla karhulafka kulkee. Tk. 7. päivän iltana kaupungin isät olivat taas kokoontuneet keskustelemaan ja päättämään kaiken maailman asioita oikein kilo kaupalla. Silloin se tapahtui. Valtuuston keskustelvana ja päätettävänä oli mm. pääkaupunkimme kunnantyöläisten palkan koroitusasia. Äänestettäessä siitä, onko kaupungin työläisille lisättävä palkkaa, syntyi ii koo ällän ryhmässä repeämä. Kas näin kirjoittaa Helsingin Sanomat. »Äänestyksessä sai valtuutettu Kivialhon ehdotus 36 ääntä 19 vastaan. Ehdotuksen puolesta äänestivät (nim. sen palkan koroitusehdotuksen) edistyspuolueen, sosialistien ja ruotsalaisen vasemmiston edustajat sekä I.K.L:n edustajista Sundström ja Helanen, kun taas Tamminen äänesti vastaan.» Tämä antoi valtuutettu Räisäselle (Sasu Punanen) aiheen erinäisiin toteamuksiin mustapaitojen hajoittavasta toiminnasta. Mutta Tamminen todisti vain kylmästi, että hän äänesti »yksityisenä valtuutettuna, eikä ryhmänsä jäsenenä».

Siinä sen nyt kuulit, yksityisenä vain. I.K.L. sanoo ajavansa työmiehen asiaa, mutta tämä oli jo vallan toista. Tämä oli suora nyrkinisku työmiehelle vasten kasvoja. Tämä on samanlainen temppu kuin entisen sällimiehen, joka ensin maanitteli talon koiran luokseen — että se ei olisi häntä purrut — mutta koiran saavuttua miehen viereen potkaisi sälli sen näreikköön. Tällä tavalla kait mustapaidat kuvittelevat valloittavansa punaisen Sörkän. Emme yhtään ihmettelisi, vaikka kunnon työläiset vähän rökittäisivät mustapaitoja. Tällä se on niinkuin pohjalaispoika sanoi, jotta »konnalla on konnan kujebet». Voikoenään hienompaa leikkausta tehdä. Tuskinpa vain, kyllä tämä oli oikea keisarileikkaus. Helanen ja Sundström kastelemassa työläisiä, ja Tamminen niitä pois ajamassa. Voi aikoja voi tapoja. Kyllä ovat kehnoja, kun sitten vielä laittoivat politiikan tantereella lapsenkengissä kävelevän Tammisen maalitauluksi. Mutta sikäli, mikäli me osaamme asioita eteenpäin ennustaa, niin tällaisella meiningillä ii koo ällä kutistuu omaan mahdottomuuteensa. Kutistuu kuin Kuparin Jussin pyy maailman loppun edellä. Niin se varmaan tulee käymään. Kyllä karhu-kerhon huoneusto alkaa nyt varmasti täyttyä kaikenkarvaisista kuulijoista. Mutta se on jo toinen juttu, minkä tähden he sinne saapuvat. Ei varmaankaan kuunnellakseen heidän puheitaan, vaan pikemminkin heitä haukkuakseen. Satuimme tässä hetki sitten kuulemaan, kuinka eräskin mies manasi mustapaidat pahimpaan horna tuuttiin. Ja eikä suinkaan syyttä. Selvä totuus on se, että työmiehen asiaa ei aja kukaan muu kuin työmies itse. Ja se käy parhaiten, kun joka mies liittyy Suomen Kansan Järjestöön. Siinä järjestö, jossa emme tunne mitään puolue- emmekä luokkarajoja. Kaikki olemme samanlaisia kansalaisia. Yhden yhtäläisiä pulliaisia. Siksi me juuri taistelemmekin kaikkia puolueita vastaan. Tahdomme saada Suomen kansan eheäksi ja elinvoimaiseksi. Se on meidän päämäärämme ja sen me kyllä vielä saavutamme. Me olemmekin sellaisia, ettemme lupaa mitään, ennenkuin olemme varmat, että voimme sen täyttää. Teemme vain kansalle tiettäväksi, että niin ja niin on asia. Jokainen voi silloin itse päätellä, mikä on oikein ja mikä väärin. Ja ken vielä ei ole selvillä meidän aatteestamme, sopii tulla tk. 19 pnä Heimolan juhlasaliin, siellä se selviää. Siellä on kaikille yhteinen tilaisuus sitä tutkistella. Siellä on silloin oikein jymy kokous. Silloin siellä myöskin selostetaan, onko meillä mitään pyrkimyksiä ja vaalitarjouksia, mitä meistä ii koo ällän. Silloin sitä taas jututaan asiat selviksi, sillä me emme halua, emmekä tee työmiehelle emmekä kellekään jonnin joutavia karhunpalveluksia. Reilu peli on aina reilun miehen peliä.

Siispä taas kuulemiin ja näkemiin.

Juntta-jehu.

Yksityisyrittäjälle.

Tänä aikana huokaat Sinä raskaan taakan alla, kilpailu on ankara, toimeentulomahdollisuutesi heikkenevät päivä päivältä ja nykyisen puoluejärjestelmän aikana ei voi odottaa mitään asiasi eteen vallassaolijain taholta. Puolueet kyllä aina vaalien edellä lupaavat kaikki hyvät, mutta kun ovat äänesi saaneet, niin siihen se hyvyys loppuukin. Yksityisyrittäjä saa vaan karvain mielin katsella, kuinka valtion ja kuntain puolelta toista yrittäjämuotoa osuustoimintaa suositaan verohelpotuksen, hankintojen ym. muodossa, eikä tämä ole ihmekään, kun tietää, että eduskunnassa ja kuntien valtuustoissa jäsenet ovat suurimmaksi osaksi osuustoiminnan kannattajia ja suosijoita sekä sitä henkilökohtaisesti hyötyjiä. Kun yksityisyrittäjät ovat koettaneet saada ehdokkaitaan listoille, niin ovat eri puolueet niitä ottaneet, mutta aina asettaneet nämä ehdokkaat niin epäedullisiin asemiin, että eivät ole muuna olleet kuin syöttinä, puolueitten omille kihoille. Räikeänä esimerkkinä olivat viime kunnallisvaalit Helsingissä, jolloin ei tullut valituksi yhtään taloudellisen elämän yksityisyrittäjää, ainoastaan maistereita, tohtoreita, toimittajia y.m. samantapaisia, jotka eivät talouselämästä mitään todellista tiedä. Ei näin ollen ole ihmeteltävää, että valtion ja kuntien taloutta hoidetaan niin, että verotaakka aina vaan nousee ja vähitellen tappaa yksityisyrittäjät kokonaan. Osuustoiminta kun joutuu vaikeuksiin, niin silloin aina avataan valtion kukkaro, mutta yksityisyrittäjää ei ole auttanut kukaan, jollei hän itse ole siihen pystynyt. Nykyisen järjestelmän aikana on jo menty niin pitkälle, että yleisradiossa järjestettiin t.k. 4 p:nä K.K. kotitaloudellinen tunti, jonka aikana eräs esitelmöitsijä solvasi yksityiskauppiasta väärinpunnitsijaksi ja korkeitten hintojen nylkijäksi, vaikka jokainen tietää, että yksityinen on yhtä rehellinen ja muutenkin kilpailukykyinen kuin konsanaan osuuliikkeet.

Yksityisyrittäjä, olet sitten kauppias tai käsityöläinen, Suomen Kansan Järjestö on ottanut Sinunkin asiasi omakseen, se tietää, että yksityisyrittäjähenki se on, joka kansan nostaa hyvinvointiin, eikä se, että kaikki tehdään osuustoiminnan palkkarengeiksi.

Yksityisyrittäjät. Älkää enää taistelko eri puolueissa toinen toistanne vastaan, herätkää tajuamaan, että näitä johtaa maailman rahamahti kätyreineen, eikä Teillä tule koskaan olemaan mitään apua siltä taholta, vaan liittykää sankoin joukoin työskentelemään meidän riveihimme, nykyistä puoluevaltaa, vihaa ja katkeruutta vastaan, niin, että kerran koittaa päivä, jolloin meillä on yksimielinen kansallinen Suomi.

Yksityisyrittäjä.

卐

— **Saunalaitos Vellamossa**, joka on Liisank. 16, on useasti ilmoittanut lehdessämme jopa lähetti vapaalippujakin toimitukseen. Mainitsemme liikettä lukijat ja SKJ:läiset silloin kun se meitä taistelussa tukee.

OMAA VAI LAINATTUA?

Maassamme löytyy suuri joukko ihmisiä, joiden ainaisena virtenä on: Kyllä hän nuo asiat ovat hyviä ja kannatettavia, mutta eivät ne Suomen oloihin sovellu, sillä nehän ovat lainatut ulkomailta»! Hyvä niinkin. Nyt olisi näiden henkilöiden kovin tarpeellista tehdä tiliä sanoistaan ja tutkiskella hieman laveammalti asioita, joita he näin suoralta kädeltä ryhtyvät tuomitsemaan. Mahtanee olla parasta, että autamme heitä hieman alkuun.

Ihmiskunnan suuresta aatteköyhyydestä johtuu että kaikilla kansoilla on suurin osa kulttuuriarvoistaan »lainattua tavaraa», ja jos tämä osa karsitaan pois kokonaisuudesta niin jää jäljelle surkuteltavan pieni osa alkuperäistä kansallista keksintöä. Voidaan tieteellisesti todistaa, että **yhdeksänkymmentä sadasosaa** kaikkien kansojen kulttuuriarvoista on juuri lainoina vähitellen kulkeutunut kansojen taiteeseen, runoihin sekä muihin mainittuihin kulttuurin luomiin arvoihin. Kaikki lainaukset eivät ole aivan ensinäkemältä havaittavissa, mutta asiantuntija löytää useimmiten lainan puettuna uuteen ja peitellyyn verhoon, jonka turvissa se on läpäissyt kaikkea tosi uutta ja kaikenlaista vieroksuvan enakkoluuloisuuden tulliaseman. Kovin harvoin on kansallisesti puhtaan hengen turvin luotu jotakin omintelaista ja uutta. On siis kumoamaton totuus, että kulttuurin ja kehityksen siemen on kulkeutunut kahta tietä: Itsenäisinä keksintöinä ja lainoina kansojen teitoisuuteen, johtaen sitten ajan tullen jo saavutettuihin tuloksiin. Luonnollista on, että jokaisen kehitysaskeleen ottaa ensin jokin yksityinen henkilö ja sitten vasta muut seuraavat esimerkkiä. Tästä juuri johtuu että useastikin on kaiken luonutta alkuperää, kovin vaikea ja useimmiten mahdotonkin löytää. Asian omaiset henkilöt tahi henkilö ovat ja kuolleet, tahi tuntemattomia, mutta useimmiten on syynä juuri se, että saavuttaakseen varman pysyvän jalansijan kansassa vaativat asiat useimmiten tavattoman pitkän koe- ja kypsyttelykauden. Kansa on kokonaisuudessaan kovin vanhoillinen ja vain pieni osa sitä todeltista edistystä (ei sitä sekasotkua, jota Suomessakin tällä nimellä mairitellaan, eikä mustaa taantumusta). **Uusien aatteiden osakseen saama vastus on täydelleen suhteessa aatteiden totunnaisuudesta poikkeavaan määrään.** Tämän takia juuri tarvitaan valepukuja ja kaikenlaisia naamiokoristeita antamaan uudelle vanhan ja koetellun leiman, päästäkseen salavihkaa sulattautumaan kansan aatevarastoon. Tätä tietä koettaa esim. kaikkien hyvin tuntema IKL:kin tyrkyttäytyä ajamaan »Kokonaisuuden etua» mutta se henkinen köyhyys, jonka se on jo tarpeeksi avoimesti näyttänyt ollessaan pakotettu köyhyydessään omistamaan osan ohjelmaohjelmaamme itselleen, avannee koko kansamme silmät huomaamaan tuon sinimustan saippuakuplan hajoamishetken olevan aivan lähellä ja sisältönä olevan vain joukko kovin pilaantunutta ilmaa.

Syynä siihen, että S.K.J. ei ole omaksunut näitä tutunnaisia patenttikonsteja on, että TAHDOMME KOKO KANSAMME ITSENSÄ RYHTYVÄN AJAMAAN ASIAANSA JA NOUSEMAAN SIITÄ NAUTAKARJA-ASTEELTA, JOHON SEN ON KANSANVALTAISUUDEN VEHKEITÄ RUOVOSTOT HOUKUTELLEET. Me tahdomme, että KANSALLE ON PEITTELEMÄTTÄ JA KAUNISTELEMATTA TARJOTTAVA TOTUUS ASIOISTA. Me tahdomme, että KAIKILLA ON IHMISARVO, TYÖTÄ JA SIITÄ SELLAINEN PALKKA, ETTÄ TEKIJÄLLE TAKAUTUU TÄYSI TOIMEENTULO JA LUOVAN TYÖN RYÖSTÖ ON EHDOTTOMASTI LOPETETTAVA.

Tässä ovat ne suuren melun aiheuttaneet »diktatooriset ulkomaiset lainat». Käsi sydämelle (jos sellaista enää ihmisillä on) ja arvostele nyt asennettasi uusien aatteiden airueisiin, järjestömme johtoon, taistelevien jäseniin ja lehteemme Herää Suomeen. Jos olet tarpeeksikaan rehellinen omaa itseäsi kohtaan ja kykenet ajattelemaan edes hituisenkaan niiden kärsivien, hyljeksittyjen, vilussa, nälässä ja kurjimmassa puutteessa eläväin ihmisten asemaa, niin tee täysi käännös ja rohkeuden riittäessä YHDY HORJUMATTOMAAN RINTAMAAMME TAISTELEMAAN TÄMÄN OMAN, KALLIISTI OSTAMAMME MAAN JA KANSAN PUOLESTA SILLÄ TIELLÄ, JOKA VIE MEIDÄT TOSI ONNEEN, EHEYTEEN JA SOPUUN. HERÄÄ SUOMI!

Jäsen n:o 1998.

Politiikan pureksimista.

Voe sen täätinen kuitennii ku tuo Pekkai on ruvenna oekeeks polittiikkamiekheks. Ennen sehhii tyyty vuan se punasen pötky kunnantalolla riipustelemisse, mutta nyt puhhuu ku ite Hitler, tae Köpelssikö se paremp lie, niistä saksalaesista »vyyreistä»? Mikäs se sitte se »vyyri» oekeestaa o? Se on voa semmonen piällysmies, jonka pittää olla koko immeis-joukon johossa ja vastata töestää ku Puustisen sonni lehmii lypsymiärästä. Sitte se pittää naattia kaekkie toesie hakamiestе täättä arvoantoo ku ahven särkiparvessa. Mutta millee kukilla ne rumilukset suavat se arvo-antonsa niittämää kaekille? Eekös se ite piäristiläene Hitlerrii tarvihe kaekki se itellee? Eo se siihe lopu, ne oovat jokapäeväsessä työssä nii paljo eillä toesija ja ossoovat kahtoo koko muasa parasta että sen perustalla suavat erikoese paekkaa yhteisessä porukassa. Sehä o iha ku tällä Suomessahhii ja erikoesesti Savossa. Myöhä ollaa jokapaekassa kuitennii se verran eillä mutta tavallisija »Vinsvuntin kansalaesija» että naattija riittää pitkäksii aekoo siinä arvo-annon järjestyksessä, minkä väkisinnii mulle pittää pittää meille antoo. Se o sitte iha varmoo että jos vua kohtapuoli tuo Peka porukka jaljakaa, tae paremminnii istumalihasa, suap sinne ulokomua tuolille, niin vyyreri se siitäen tulloo. Eekä ne Pekkaa lopu, kyllä meitä tiällä riittää vaekka koko muailma vyyreriks.

Eekös ne hakamieste ja karhu-ajajijen porukat oo kuitennii yhtä ja sammoo, ku lieva rakkaas ja haavevesj; kaekkii kuumennettavissa ja muaha heitettävissä. Ee oo. Hakamieste porukka se kuitennii o se, joka ajjaa asijaa iima pippijä tae pappija. Eikä siellä oo minkäänlaesta nylkyrijä tae rapparija saki asijoeta viärää viemässä, ja siitäpähä ne karhunuijijjattii hyvässä löysivät, ku pit laenata koko ohjelmasa ja parakraahvisa niihe hakamieste paperista. Tuljha niillekin siinä riittaellessa hätä kättee ku ettessä saevat semmosija paekkoja ku työ rosvoomine, vae keinotteluloe ne olisi, korko-orjuuvven poes heittämine ja rappalin mahollisuuksijen kertakaekkine lopettamine. Oljha siinä vielä paljonnii asijoeta vua suattehan ne it luvettuva tusata Herree Suomestahhii, ku herra riittää pitte sisäluvu ansijosta piässy! — Mittees siinä aena nuita ruukkarija tae rapparija sotket nuihi puhheisiin, jos vua ee niitäkää oes ollunna ni oes pakkasella omijennii lapiakaehes varret kanalihalla. Syyttä ja suotta niitä työmiehijä halveksitaan. En minnoo ikinän huastanna meijän muurarista pahhoo, eekä ne mittää työmiehijä ookkaa. Ne oo kaekki semmosija juutalaeste pakaneni renkijä, jotka koettaa hyvije asijoehi varjolla niännyttee meijjänni kansan raha ja muunnii joutava orjuutee. Minnäe saen nähhä, ye herra sen luvettelen jossa niihe nylettävijen nimet olj merkattu ja siellä sitä olj kaanista joukkoo Kaekki meijä suurimmat pohatat ja muut niihin verrattavat näkyvät oleva hyvinnii vahvasti evustettuna. Liäkärijä ja roppiherroja olj nii paljo että e kohta uskalla saerastuvakkaa voep vielä ereeksessä suaha viäree liäkettä puheliisa, jos vua niitä vastaa alakaa sanojaa lähetellee. Koko se joukko o ku räkättirastaehe kevväene joukko, ja samalla laelle niillä näkkyy olevan mahakki ruikuttelna. Karjase vua ite rastasparve kohalla nii heti kohta oot semmosesa kaleukassa kiltät luojoos siitä että lehmät eivät kuitennaa osso lentee. — Vae semmone joukko se rappalije vappaa sakki onnii. En ryymä viekoo ruppee ikinänj minnekkää semmosii joukkoehi eekä niihi, jotka pittää tuommosta syöttilijajoukkoo vielä isännuan inmemisen arvosina, eikä meitäk niin tietääkseni kukkaa oekee savolaene siihen sakkii oo ruvennakkaa, onha niillä huonommillae se verra häpyvä jäällä! On niitä jokkii siihennii ryssää eksynnä, vaekka onha meitä kaekiks, sano kiiskii ku kahto katoka silimästä tessiiä.» — Mittees siinä tuota teija ohjelmassanne on semmosta, mistee myökii oesimma suoranpaenava sana. Mua-, ja mehtäkeinottelun pittää lopettoo ja sitte myö suahaa oekee hinta kaekista muantuotteista sen taatta ku kaekilla tulloo olemaa kunnollinen palakka ja piästää ite ilman minkäänlaesijen kolehtyörijä tae ministerijä sanomaa siinä semmattimme puolesta oman mieljpitteemme. Kaekki muuttii pykälät oovat semmosija että niihe tärkeitä ku muillekkii tasavaltalaesillehhii. Sittehä sitä alahiin ymmärtee tuon Pekannii politiikkapuhheet. Ouvvat ne meilhelee koettanna tuota Pekkookii tehä naurv alaseks ja koko hakaristi asijoo muutennii nälvijä, mutta nyt myö ollaa suatu asijoesta tääs selevyys ja se vua sano että oekee viärästä, kuha vuan aekonaa se suoraa sanotaa. Muista nyt Pekka kirjuttoo meijjättii viisa oekeee järjestö jo kaikille ja niihe sille Kalstalle peräänuat terveiset.

»Herree Savol»

»Hakamies n:o 1998».

Laillisuuden ritarit . . .

(Jatk. siv. 1.)

Kun esim. "Aamulehti" sanoo, että Tampereen kaupungin valtuusto on laillinen ja laillisesti edustaa kaupungin asukkaita, niin tekee se vallan turhaa työtä. Kuka sen valtuuston laillisuutta on kieltänyt? Kyllä se tiedetään, että se laillisesti on valittu, että se laillisesti edustaa kaupunkia ja että muutenkin on laillinen ja lakeja on, mutta siitä ei ole kysymys, emmekä me siitä välitä. Pääasia on, että se ei ole oikeudenmukainen valtuusto. Ja kun työväestöllä ei ole mitään laillista sananvaltaa kunnan hallituksen suhteen, täytyy sen turvautua laittomuuteen ja saattaa laillisuus oikeuden pohjalle.

Meillä ei ole mitään hyötyä sosialistisesta senaatista, vaikkapa se olisi sitä vielä enemmän kuin se on, eikä sosialistisista kuvernööreistä, jos porvarien pakoittama ne toimimaan laillisuutensa perusteella, työväestöä ja sen pyrkimyksiä vastaan. Sellaiset sosialistiset virkakunnat ja virkamiehet ovat vallan tarpeettomia ja saavat mennä, ellei muu auta, ja heille itselleenkin on se parempi, kuin olla täyttämässä porvariston työväestön kohdistamia kuritustoimia. "Laillisen kehityksen tie", jolle työväestö nyt niin kovasti houkutellaan, on pitkä ja monimutkainen, eikä lopuksi vie mihinkään. Se on kyllä nähty. Kun voittaa aikaa, voittaa kaikki. Sen Suomen porvaristo tietää ja aiko sitten monta kertaa ennen käyttämällään tempulla pettäkään työväestön odottamaan ristissäkäsin, silmät taivaaseen luotuna.

Kuka on saattanut asiat siihen tilaan, missä ne nyt ovat? Kuka keinotteli eduskunnan laatimat lait, kuten työväestön suojelulait, kieltolain, uuden kunnallislain ja monet muut lait hallituksessa hylätyiksi. Eikö se ollut juuri Suomen porvaristo, joka nyt vaatii käytettäväksi kaikkia keinoja noitten samojen uudistusten toimeenpanoa vastaan. Onhan siinä nyt jo, vaikka vallankumouksen ruudinsavu ei vielä ole hälvennyt, nähty kyllin esimerkkejä. Tämän tietäen ja sen, että työväestöllä ei ole mitään laillisia keinoja uudistusten perilleajamiseen nyt eikä myöhemmin, on käytettävä niitä keinoja mitä on. Jos saatamme kaikki asiat väliaikaiselle kannalle, pois laillisesta tolaltaan, täytyy meidän niitä korjata ja nykyistä pahemmaksi eivät olot voi muuttua.

Suomen työväestön olisikin maaliskuun vallankumouksessa pitänyt tehdä kaikki julistaa kaikki lailliset lait mitättömiksi ja alkaa alusta, silloin olisi todellakin ollut takeita parennuksien saamisesta. Sen vuoksi onkin voimakkaasti käytävä porvarien taholta nyt jo saarnattavaa laillisuuden kunnioittamisvaatimuksia vastan."

—a.

Sama lehti kirjoittaa 16. 5. 17.

Kysymyksessä on taistelu vallasta. Rauman taistelussa siis ratkaistaan aivan kysymys isännyydestä. Emme kyllääkään tahdo Rauman työväelle mitään puolustuksia mainita sitä seikkaa, että he taistelivat täysin lainmukaisten vaatimusten puolesta. Emme suoraan sanoen ole sitä mieltä, että työväen pitäisi käydä taistelua oikeuksiensa puolesta lakikirja kummassakin kalanasissa. Sillä lakikirja sisältää porvariston säätämiä luokkalakeja, jotka ovat juuri tarkoitetut porvariston asemaan tukemiseksi ja työväkeä ja työväen oikeuksia vastaan, ja josta niiden lailliseksi luonteen ja vanhentuneisuuden vuoksi on varsinkin tänä vallankumouksen aikana täytynyt usein pakosta luopakin. Työväki on näet viimeaikaiset voittonsa saavuttanut juuri noita lakeja syrjäyttämällä, jopa laajassa mittakaavassa rikkomalla, kuten esim. palkollislakia y.m. Näin on ollut pakko tehdä, sillä työväki ei olisi tässä vallankumouksessa saanut mitään, jos se olisi lähtenyt ensin harjoittamaan lainopillisia tutkinnoita ja ennen kaikkea taistelemaan sen tulkinnan monimutkaisiin salsuuksiin. Jospa siis Rauman lakkolaisten vaatimusta ei voidakaan sovelluttaa lakipykäliin väliin, emme tahdo sitä olevan mikään ihme, tai lainoppinut voi siis muuta kuin kannattaa sitä ja ihaillen panna merkille Rauman työväestön horjumaton taistelutarmo, ja toivottaa heille voittoa loppututosta kaikesta porvariston julmuudesta huolimatta.

Sekä lopuksi sen sulkeisiin 1. pnä seuraavaa:

Tämän asian tila antaa aihetta miettiä, eikö sosialistinen eduskuntaryhmä nykyisin ole liian suuri. Eikö noin 70 miehinen ryhmä ole kaikkein paras. Työväestö on tähän asti ilmeisesti erehtynyt luottamaan liian paljon eduskunnan aikaansaamisiin. Eikä siitä ole kuitenkaan tullut yhtään mitään. Eiköhän olisi ruvettava kohdistamaan kaikki voimat ammattiliittojen järjestöjemme kehittämiseksi ja jätettävä koko eduskuntapuuha sivuasiaksi. Onhan meille vallan samantekevää, kuka on eduskunnassa ja haltuksessa enemmistönä, kun meillä on vaan lujat ja taistelukykyiset järjestöt, joiden avulla voimme seisottaa työt tarpeen tullen pitkin linjaa, niin otamme han parannukset kuitenkin, sanokoon eduskunta ja hallitus mitä hyvänsä.

Se on sillä tavalla, että meillä on välitelet tullut ainoaksi taistelumuodoksi eduskuntatyö. Ja se on väärin. Parlamenttaarinen toiminta ei kuitenkaan ole, eikä voi olla kuin pieni keino työväen taistelussa olojensa parantamiseksi ja suurimmat ja paremmat voitot ovat joka tapauksessa otettavat käytännöllisen, suorastaan porvaristoa tai niiden järjestöjä vastaan kohdistetulla luokkataistelulla. Tämmöisiä mielipiteitä on hyvin paljon työväestön keskuudessa.

Täydellä syyllä voimme sanoa, että pukki on pantu kaalimaan vartijaksi, eli demoni laillisuuden ja kansanvallan ritariksi.

Herää Suomi! NATSI.

P. S. Älköön tämä kirjoitus missään suhteessa antako aihetta väärinkäsitykselle, vaan selvenätköön se herrassosialistien toimintatapoja erilaisissa tilanteissa. Työväestöllä on hyvin paljon aihetta olla tyytymätön, mutta ei sen asiaa pysty ne ajamaan, jotka edellämainittuja mielipiteitä levittävät työväestön keskuuteen. Senkaltaiset johtajat ajattelevat vain omaa parastaan, eivätkä työväen hyvinvointia. Heidän periaatteensa on hallita hallittujen nimessä.

SAMA.

卐

15 vuoden takaa.

Luettuani V. M. J. Viljasen kirjan vapaamuurareista, jossa hän ilmoittaa suomalaisten liike- ja teollisuusmiesten, ennen Suomen itsenäiseksi tuloa, ulkomailla käydessään liittyneen siellä vapaamuurareihin ja tutustuttuani vielä Henry Ford'in kirjoittamaan "Kansainväliseen Juutalaiseen", jossa Ford ilmoittaa kaiken kaupan ja teollisuuden olleen maailmansodan aikana Yhdysvalloissa juutalaisten käsissä, heräsi haluni tutuetua lähemmin siihen, kuka meillä samaan aikaan hallitsi ulkomaankauppamme ja eikös hämmästykseni ollut suuri, kun silloisen Kauppa- ja Teollisuuskomission johtajien joukosta sukeltaa esiin samoja nimiä, joita nyt komeilevat meidän vapaamuurariluettelossamme. Näidenkö herrojen avulla se juutalainen meidänkin kauppaamme hallitsi, sillä sitä ainakin näyttää, kun muistaa, että täkäläistenkin juutalaiset, jotka eivät aikaisemmin olleet mitään tuontikauppaa harjoittaneet, saivat lisenssejä suurille tavaramäärille, samaan aikaan kun suomalaiset saivat olla ilman. Nyt kun olemme jo paremmin selvillä kansainvälisen vapaamuurarikoplan metkuista, niin ei olisi mielenkiintoista, jos liikemiehemme, jotka maailmansodan aikana joutuivat tästä luonnottomuudesta kärsimään, piristelisivät muistiaan, ehkä silloin paljon mielenkiintoista tulisi esille, sillä on jo korkea aika meidänkin kansamme päästä tämän kansainvälisen ikeen kouristuksesta vapautumaan. Saksa on jo päättänyt lakkauttaa kaikki v:m. loosit ja siihen on meillä päästävä. Herää Suomi.

Tarkkaaja.

Helsinki 1934. Suomal. Kirjall. Seuran Kirjapaino Oy.